

શ્રી આ ત્મા નં દ પ્ર કા શ

જ્ઞાની કોડો વર્ષે
કર્મ ખપાવે જેહ;
જ્ઞાની શ્વસોરિયવાસમાં
કર્મ ખપાવે તેહ.

પુસ્તક : ૮૫
અંક : ૪

મહા
જુઆરી
૧૯૮૮

આત્મ સંવત ૬૩
વીર સંવત ૨૫૧૩
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૪

અ નુ ક ં મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	હે પરમાત્મા	પરમસમીપે માંથી	૪૯
(૨)	દ્રાદશાર નયચક્ર	શ્રી હીરાલાલ શાહ	૫૦
(૩)	યુવાનો કયે માર્ગે	જ્યોતિ પ્ર. મહેતા	૫૩
(૪)	મલ્લવાદીસૂરિ પ્રબંધ	—	૫૬
(૫)	સાધના સાર્થક ક્યારે બને?	પ્રફુલા જેઠ લાલ સાવલા	૬૦
(૬)	દ્રાદશાર નયચક્ર ગ્રંથના ઉદ્ઘાટન સમારોહ	—	૬૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર, સંવત ૨૦૪૪ના મહા સુદ ૧૪ને સોમવાર તા. ૧-૨-૮૮ના રોજ નીચે મુજબ આજીવન સભ્ય થયા છે.

- ✓(૧) શ્રી રમેશભાઈ મનુભાઈ સંઘવી - *આવનગર*
- ✓(૨) શ્રીમતી વાસંતીબેન રમેશભાઈ સંઘવી "
- ✓(૩) શ્રીમતી ચન્દ્રાબેન ચીમનલાલ શાહ "

આવતો અંક

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”નો આવતો અંક તા ૧૬-૪-૮૮ના રોજ “મહાવીર જન્મ કલ્યાણક” અંક તરીકે બહાર પડશે. લેખકોને તે અંગેના લેખો અને કાવ્યો મોકલી આપવા નમ્ર વિનંતી છે. — તંત્રી

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્દ્રલ) ફોર્મ-૪ નિયમ ૮ પ્રમાણે

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” સંપાદકમાં નીચેની વિગતે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધિ સ્થળ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર.
૨. પ્રસિદ્ધિ ક્રમ : દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ.
૩. મુદ્રકનું નામ : શેઠ હેમેન્દ્રકુમાર હરિલાલ
કયા દેશના : ભારતીય.
ઠેકાણું : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.
૪. પ્રકાશકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, શ્રી કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી
કયા દેશના : ભારતીય.
ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.
૫. તંત્રીનું નામ : કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી
કયા દેશના : ભારતીય.
ઠેકાણું : શ્રી આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.
૬. સામાયિકતા માલિકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર
આથી હું કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી જાહેર કરું છું કે ઉપરની આપેલી વિગતો અમારી જાણ તથા માન્યતા મુજબ ખરાબર છે.
તા. ૧૬-૨-૮૮

કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પરિપત્ર

મુસ સભાસદ બંધુઓ/બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સં. ૨૦૪૪ના ફાગણ વદ ત્રીજ તા. ૬-૩-૮૮ રવિવારના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ લેકર ચોલમાં મળશે તેો આપ અવશ્ય પધારના તસ્દી લેશે.

કાર્યો :—

- (૧) તા. ૧-૩-૮૭ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) સંવત ૨૦૪૩ની સાલના આવક ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે ભલામણ કરેલ છે. તે સભ્યોને જોવા માટે સભાનાં ટેબલ ઉપર મૂકેલ છે.
- (૩) સંવત ૨૦૪૪ની સાલના હિસાબ ઓડિટ કરવા માટે ઓડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રી રજુ કરે તે.

તા. ૧૬-૨-૮૮
ભાવનગર.

શ્રી. સેવકો,
હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
પ્રગાદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
કાન્તીલાલ હેમરાજ વાંકાણી
માનદ્ર મંત્રીઓ

તા. ક. :- આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તે જ દિવસે બંધારણની કલમ ૧૧ અનુસાર અર્ધા કલાક પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમે પણ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.

આ સભાના નવા આજીવન પેદ્રેન

શ્રી નગીનદાસ વિઠ્ઠલદાસ કાંઠાવાળાની જીવન ઝરમર

શ્રી નગીનદાસ વિઠ્ઠલદાસ કાંઠાવાળા મૂળ ઘોઘાના રહેવાસી પણ ઘણા વરસોથી ભાવનગર આવી વસ્યા ને સ્થાયી થયા. સૌથી નિષ્પાપ-નિર્દોષ ધંધો સોના ચાંદીનો કરે અને ધરમનો કાટો ચલાવે. સોનુ ચાંદી તોળવાનો વ્યવસાય પણ સાથે જ કરે. એક પૈસો કે જે પૈસા તોળાઈના લઈ ચીકી કરી આપે. નાણાવટીઓ અને ઘરાકો સૌને માન્ય રહે. તદ્દન પ્રમણિકપણે આ વ્યવસાય કરાતો હોવાથી એને ધરમનો કાંટો કહેવામાં આવતો. ગમે તે વસ્તુ તોળવી હોય તો “ધરમના કાંટાની ચીકી લઈ આવો” એકજ શબ્દ સોના મેઢામાંથી નાકળે. માટેજ એમની અટક “કાંઠાવાળા” પડી ગઈ.

માતા પિતા ખૂબજ ધર્મીજ અને સ્વભાવે શાંત અને પરગજુ પરોપકારી નીતિ અને પ્રમાણિક જીવન જીવવામાંજ ગૌરવ માનતા. સંવત ૧૯૭૧ના કારતક શુદ્ધ ૪ તા. ૨૩-૧૦-૧૪ ના મંગળ દિવસે નગીનભાઈનો જન્મ થયો. પુત્રના

લક્ષણ પારણામાંથી વરતાય એમ માતા પિતાના સંસ્કાર એમનામાં ઉતર્યા, અભ્યાસમાં તેજસ્વી વિદ્યાર્થી તરીકે એમનું સ્થાને હતું. સામાન્ય અભ્યાસ કર્યો, ધાર્મિક અભ્યાસ પણ પંચ પ્રતિક્રમણ સુધી કર્યો. દરરોજ પૂજા-દર્શન તથા શક્ય એટલા તપ જપ કરે. અભ્યાસ પૂરો કર્યા પછી હુકાનનો-ધંધાનો બોલે પોતે ઉપાડી લીધો. અને તેમાં સારી જ્યાંતિ મેળવી.

પુણ્યશાળીને રત્ની પણ પુણ્યશાળીજ મળે ભાવનગરના પ્રખ્યાત વેપારી શેઠ હુલ્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ ટાણાવાળાના સુપુત્રી સુભદ્રાબેન સાથે લગ્નધંધાથી જોડાયા. સુભદ્રાબેનના પગલે દિન પ્રાતિદિન પ્રત્યેક વાતમાં પ્રગતિ થતીજ ગઈ. લક્ષ્મીદેવીની કૃપા વધતી રહી. તેનાથી ત્રણ પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ થયા. જેમાંથી હાલ જે પુત્રો (૧) રમેશભાઈ (૨) પ્રવિણભાઈ તથા પુત્રીઓ (૧) પ્રતિભાબેન (૨) રંજનબેન અત્યારે વિદ્યમાન છે.

પ્રતિભાબેન પંદર વરસથી અમેરિકા વસતા હતા. તેમને મળવા તેમના માતૃશ્રી સુભદ્રાબેન અમેરિકા ગયા હતા. જ્યાં પર્યુપણ મહાપર્વમાં સં. ૧૯૩૬ના ભાદરવા શુદ્ધ ૧ના દિવસે હાર્ટ-એટેક આવવાથી સ્વર્ગવાસ થયેલ. તેઓ ધર્મપરાયણ શ્રદ્ધાળુ આત્મા હતા. જીવનમાં જ્ઞાન શિયલ તપ અને ભાવનાથી ધર્મના રંગે રંગાએલા હતા, દરરોજ દેવદર્શન, પૂજા, પ્રતિક્રમણ સામાયિક તથા તપસ્યામાં અકાર્ણ, સોળ ઉપવાસ, ઉપધાન તપ, વીશ સ્થાનકની યોગી, વર્ધમાન તપ ઇત્યાદિ તપસ્યાઓ તથા આયુજી, રાજકપુર, જેસલમેર, સમીતશિખર ઇત્યાદિ

યાત્રાઓ કરી હતી અને સગા સંબંધીઓને સારી સંજ્ઞામાં લઈ જઈને જેસલમેરની યાત્રા પણ કરાવી હતી. પાલીતાણામાં કેસરીયાજી મંદીરમાં એક ભગવાન ખીરાજમાન કરી પ્રતિષ્ઠાનો લાભ લીધો છે. બધામાં શ્રી નગીનભાઈ તો સાથે જ હોય.

લગભગ ૩૦ વરસથી શ્રી નગીનભાઈ મુંબઈમાંજ વસે છે. બુદ્ધિશાળી વિચારક મળતાવડા વિવેકી અને સાહસિક છતાં ગણત્રીઆજ વેપારી છે. ખાસ કરીને વાયદાના વેપારમાંજ એમને રસ છે. ધર્મ ઉપરનો અપૂર્વ શ્રદ્ધા, દર્શન પૂર્ણ તો કરેજ વળી જીવનભર નવકારશી તપ કરવો, કંઠમૂળ ત્યાગ અને પાંચ તિથિ લીલે તરીનાં પણ ત્યાગ કરેલ છે.

ઉદારતા દાન ધર્મ એમને ખૂબજ પ્રિય છે. સુપાત્રદાન તથા સાધર્મિક ભક્તિમાં ખૂબ આનંદ ધરાવે છે. પોતાનું વતન ભાવનગર ઉપર વિશિષ્ટ લાગણી ધરાવે છે અને ધરોપકારની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાં એમનું યોગદાન હોય જ. સાધર્મિક ભક્તિ તથા માનવ સેવાના પ્રત્યેક કાર્યમાં તથા સમૂહજન વિગેરેમાં તેઓ તન મન અને ધન ત્રણેનો સહકાર આપી રહ્યા છે.

શ્રી નગીનભાઈએ સં. ૨૦૩૯માં સગા સંબંધીઓને જેસલમેરની યાત્રા કરાવી લાભ લીધો હતો. ભાવનગરની ભોજનશાળામાં ૩૧ દસ હજાર આંબેડકરશાળામાં ૬ હજાર તથા શ્રી જૈન શ્રવે, સેરા સમજન આશરે પચાસ હજારથી પણ વધારે આપી બધીજ સેવામાં સહકાર આપતા જ રહ્યા છે. એમની ઉંમર ૭૩ વરસની છે છતાં શરીરની સાચવણીથી ઘણા યુવાન દેખાય છે. એમની પ્રકૃતિ શાંત અને સરળ સ્વભાવ તથા બુદ્ધિપ્રમા અનુમોદન કરવા જેવા છે. ચાલુ સાલમાં સં. ૨૦૪૪ના કારતક શુદ્ધ ૪ તા બાતના જન્મ દિવસેજ તેઓ આ સલાના પેદૂન થયા છે તે માટે આભાર!

રાયચંદ મગનલાલ શાહ

આત્માનંદ પ્રકાશના વધારો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પરિપત્ર

મુજ સભાસદ બંધુઓ/બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સં. ૨૦૪૪ના ફાગણ વદ ત્રીજ તા. ૬-૩-૮૮ રવિવારના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ લેકર હોલમાં મળશે તો આપ અવશ્ય પધારવા તસ્દી લેશો.

કાર્યો :—

- (૧) તા. ૧-૩-૮૭ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) સંવત ૨૦૪૩ની સાલના આવક ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે ભક્ષામણ કરેલ છે. તે સભ્યોને જોવા માટે સભાનાં ટેબલ ઉપર મૂકેલ છે.
- (૩) સંવત ૨૦૪૪ની સાલના હિસાબ ઓડિટ કરવા માટે ઓડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રી રજુ કરે તે.

તા. ૧૬-૨-૮૮
ભાવનગર.

બી. સેવકો,
હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
પ્રગાદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
કાન્તીલાલ હેમરાજ વાંકાણી
માનદ મંત્રીઓ

તા. ક. :- આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તે જ દિવસે બંધારણની કલમ ૧૧ અનુસાર અર્ધા કલાક પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમે પણ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.

આ સભાના નવા આજીવન પેદ્રન

શ્રી નગીનદાસ વિઠ્ઠલદાસ કાંઠાવાળાની જીવન ઝરમર

શ્રી નગીનદાસ વિઠ્ઠલદાસ કાંઠાવાળા મૂળ ઘોઘાના રહેવાસી પણ ઘણા વરસોથી ભાવનગર આવી વસ્યા ને સ્થાયી થયા. સૌથી નિષ્પાપ-નિદોષ ધંધો સોના ચાંદીનો કરે અને ધરમનો કાંટો ચલાવે. સોનુ ચાંદી તોળવાનો વ્યવસાય પણ સાથે જ કરે. એક પૈસો કે જે પૈસા તોળાઈના લાભ ચીકી કરી આપે. નાણાવટીઓ અને ઘરાકો સૌને માન્ય રહે. તદ્દન પ્રમણિકપણે આ વ્યવસાય કરાતો હોવાથી એને ધરમનો કાંટો કહેવામાં આવતો. ગમે તે વસ્તુ તોળવી હોય તો “ધરમના કાંટાની ચીકી લાભ આવે” એકજ શબ્દ સોના મે.દામાથી નાકળે. માટેજ એમની અટક “કાંઠાવાળા” પડી ગઈ.

માતા પિતા પૂજ્ય ધર્મીષ્ઠ અને સ્વભાવે શાંત અને પરગજુ પરોપકારી નીતિ અને પ્રમાણિક જીવન જીવવામાંજ ગૌરવ માનતા. સંવત ૧૯૭૧ના કારતક શુદ્ધ ૪ તા. ૨૩-૧૦-૧૪ ના મંગળ દિવસે નગીનભાઈનો જન્મ થયો. પુત્રના

લક્ષણ પારણામાંથી વરતાય એમ માતા પિતાના સંસ્કાર એમનામાં ઉતર્યા, અભ્યાસમાં તેજસ્વી વિદ્યાર્થી તરીકે એમનું સ્થાન હતું. સામાન્ય અભ્યાસ કર્યો, ધાર્મિક અભ્યાસ પણ પંચ પ્રતિક્રમણ સુધી કર્યો. હરરોજ પૂજા-દર્શન તથા શક્ય એટલા તપ જપ કરે. અભ્યાસ પૂરો કર્યા પછી ડુકાનનો-ધંધાનો બોલે પોતે ઉપાડી લીધો. અને તેમાં સારી જયાતિ મેળવી.

પુણ્યશાળીને પત્ની પણ પુણ્યશાળીજ મળે ભાવનગરના પ્રખ્યાત વેપારી શેઠ દુર્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ ટાણાવાળાના સુપુત્રી સુભદ્રાબેન સાથે લગ્નગંધીથી જોડાયા. સુભદ્રાબેનના પગલે દિન પ્રાતઃદિન પ્રત્યેક વાતમાં પ્રગતિ થતીજ ગઈ. લક્ષ્મીદેવીની કૃપા વધતી રહી. તેનાથી ત્રણ પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ થયા. જેમાંથી હાલ જે પુત્રો (૧) રમેશભાઈ (૨) પ્રવિણભાઈ તથા પુત્રીઓ (૧) પ્રાંતલાબેન (૨) રંજનબેન આત્યારે વિદ્યમાન છે.

પ્રાંતલાબેન પંદર વરસથી અમેરિકા વસતા હતા. તેમને મળવા તેમના માતૃશ્રી સુભદ્રાબેન અમેરિકા ગયા હતા. જ્યાં પર્યુષણ મહાપર્વમાં સં. ૧૯૩૬ના ભાદરવા શુદ્ધ ૧ના દિવસે હાર્ટ-એટેક આવવાથી સ્વર્ગવાસ થયેલ. તેઓ ધર્મપરાયણ શ્રદ્ધાળુ આત્મા હતા. જીવનમાં જ્ઞાન શિયલ તપ અને ભાવનાથી ધર્મના રંગે રંગાએલા હતા, હરરોજ દેવદર્શન, પૂજા, પ્રતિક્રમણ સામાયિક તથા તપસ્યામાં અકૂર્ષ, સોળ ઉપવાસ, ઉપધાન તપ, વીશ સ્થાનકની ઓળી, વર્ધમાન તપ ઇત્યાદિ તપસ્યાઓ તથા આયુજી, રાણકપુર, જેસલમેર, સમૈતશિખર ઇત્યાદિ

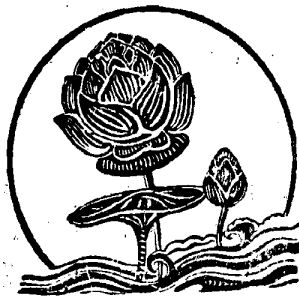
યાત્રાઓ કરી હતી અને સગા સંબંધીઓને સારી સંજ્ઞામાં લઈ જઈને જેસલમેરની યાત્રા પણ કરાવી હતી. પાલીતાણામાં કેસરીયાજી મંદીરમાં એક ભગવાન ખીરાજમાન કરી પ્રતિષ્ઠાનો લાભ લીધો છે. બધામાં શ્રી નગીનલાઈ તો સાથે જ હોય.

લગભગ ૩૦ વરસથી શ્રી નગીનલાઈ મુંબઈમાંજ વસે છે. બુદ્ધિશાળી વિચારક મળતાવડા વિવેકી અને સાહસિક છતાં ગણતરીમાજ વેપારી છે. ખાસ કરીને વાયદાના વેપારમાંજ એમને રસ છે. ધર્મ ઉપરનો અપૂર્વ શ્રદ્ધા દર્શન પૂજા તો કરેજ વળી જીવનભરનવકારંશી તપ કરવો, કંઠમૂળ ત્યાગ અને પાંચ તિથિ લીલે તરીનાં પણ ત્યાગ કરેલ છે.

ઉદ્ધારતા દાન ધર્મ એમને ખૂબજ પ્રિય છે. સુપાત્રદાન તથા સાધર્મિક ભક્તિમાં ખૂબ આનંદ ધરાવે છે. પોતાનું વતન લાવનગર ઉપર વિશિષ્ટ લાગણી ધરાવે છે અને પરાપકારની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાં એમનું યોગદાન હોય જ. સાધર્મિક ભક્તિ તથા માનવ સેવાના પ્રત્યેક કાર્યમાં તથા સમૂહકલ્પન વિગેરેમાં તેઓ તન મન અને ધન ત્રણેનો સહકાર આપી રહ્યા છે.

શ્રી નગીનલાઈએ સં. ૨૦૩૬માં સગા સંબંધીઓને જેસલમેરની યાત્રા કરાવી લાભ લીધો હતો. લાવનગરની ભોજનશાળામાં ૩૧ દસ હજાર આંગેકશળામાં ૬ હજાર તથા શ્રી જૈન શ્રવે, સેવા સમજન આશરે પચાસ હજારથી પણ વધારે આપી બધીજ સેવામાં સહકાર આપતા જ રહ્યા છે. એમની ઉંમર ૭૩ વરસની છે છતાં શરીરની સાચવણીથી ઘણા યુવાન દેખાય છે. એમનો પ્રકૃતિ શાંત અને સરળ સ્વભાવ તથા બુદ્ધિપ્રભા અનુભવ કરવા જેવા છે. ચાલુ સાલમાં સં. ૨૦૪૪ના કારતક શુદ્ધ ૪ ના અંતે જન્મ દિવસેજ તેઓ આ સલાના પેદૂન થયા છે તે માટે આભાર!

રાયચંદ મગનલાલ શાહ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદ્વત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

વર્ષ : ૮૫] ●

વિ. સં. ૨૦૪૪ : મહા ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૮

● [અંક : ૪

હે પરમાત્મા,

જેમ હું ધન આપવાની બાબતમાં ઉદાર બની શકું છું.
તેમ સમય આપવામાં, ક્ષમા આપવામાં પ્રેમ આપવામાંથી
ઉદાર બની શકું.

— એવી મને હૃદયની મીઠપ આપો.

મારા કરતા બીજા વધારે સારું કામ કરે.
ત્યારે હું તેની પ્રશંસા કરી શકું.
મને ન ગમતા લોકોમાં પણ, સારી બાબતો જોઈ શકું.
મારા વિચારોનો વિરોધ કરતા લોકો પણ મારા મિત્રો હોઈ
શકે તેવું માની શકું.

— એવી મને હૃદયની મીઠપ આપો.

કોઈ ખોટું કામ કયું હોય,
કે બીજાઓને ખોટી રીતે નારાજ કર્યા હોય.
તો ખુલ્લા મનથી દિલગીરી પ્રગટ કરી શકું.
ગુસ્સાથી કે જેરસમજથી સબંધ વિચ્છેદાયો હોય ત્યારે,
સામે ચાલીને એ સરખો કરવાની પહેલ કરી શકું.

— એવી મને હૃદયની મીઠપ આપો.

• દ્રાદશાર નયચક્ર

(દ્રાદશાર નયચક્રના ઉદ્ધટાન પ્રસંગે સંસ્થાના પ્રમુખશ્રીનું પ્રવચન)

— શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

જૈન શાશનમાં વાદી પ્રભાવક તરીકેની પ્રસિદ્ધિ પામેલા તાર્કિક શિરોમણિ આચાર્યશ્રી મદલવાદી ક્ષમાશ્રમણે “દ્રાદશાર નયચક્રમ” નામનો અથ લખ્યો હતો. મદલવાદી પ્રણીત “દ્રાદશાર નયચક્રમ” નું મૂળતો મળતુ જ નથી. પણ તેની ઉપર આચાર્યશ્રી સહસુરિ ક્ષમાશ્રમણે રચેલી અતિ વિસ્તૃત નયચક્રવૃત્તિ જે મળે છે તેનું સંશોધન કરવાની ખાસ આવશ્યકતા હતી. આ કાર્ય અત્યંત કઠિન હતું એટલે આગમ પ્રભાકર જુનિરાજ શ્રી પુણ્ય વિજયજી મહારાજે આ અથનું સંશોધન-સંપાદન કરવા પૂજ્ય શ્રી જંબૂવિજય મહારાજને ભણામણ કરી. અતિશય-કઠિન હોવા છતાં પૂજ્ય શ્રી એ પોતાના પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી ભુવન વિજયજી મહારાજના આશીર્વાદ અને પૂર્ણ સહકારથી આ અતિ કઠિનકાર્યનો સં. ૨૦૦૩ ની સાલમાં આરંભ કર્યો પૂજ્ય શ્રી સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, અંગ્રેજી વગેરે ભાષાઓનો અભ્યાસ કરેલ હતો. પરંતુ આ અથનું સંપાદન કરતી વખતે તેઓશ્રીને લાગ્યું કે સાંખ્ય, વૈશેષિક, બૌદ્ધ આદિ દર્શનોના જે જે અંથોનું નયચક્રમાં ખંડન કરેલ છે તેમાંથી મોટા ભાગનું સાહિત્ય આજે નામશેષ થઈ ગયું છે. તેમ છતાં સંસ્કૃત ભાષાના આ અંથો નષ્ટ થયા હોવા છતાં તેમાના કેટલાકનું તિજેટન ભાષામાં થયેલા અનુવાદો મળે છે ; એટલે એ અંથોની જાણકારી માટે પૂજ્યશ્રીએ તિજેટન ભાષાનો અભ્યાસ કર્યો. ત્યારબાદ અંથોના તિજેટન અનુવાદો મેળવીને વાંચી લીધા. તિજેટન ભાષામાં અનુવાદિત સંખંધ ધરાવતા અંથો તપાસ્યા પછી આ

ખાખતના જાણકાર પરદેશી વિદ્વાનો, ઓસ્ત્રીયા ના ડૉ. ઈ કાઉલનેર, ઈટલીના ડૉ. ટુચી, ઇંગ્લાંડ ના ડૉ. થોમ્પસન યુનાઇટેડ સ્ટેટસના ડૉ. વોલ્ટર મૌરેર અને ડૉ. જ્યોર્જબુર્ચ, જાપાનના ડૉ. પેન્શોકાનદુરા વગેરે સાથે તેઓ પત્રવ્યવહાર સંખંધમાં છે અને આ સર્વનો લાભ તૈયાર કરતી વખતે આ અંથોને મળ્યો છે. આ અંધ ના સંપાદનમાં આધારભૂત મુખ્ય બે પ્રતો છે. એક અ.ચ.ચ. શ્રી ધર્મભૂત સૂરીજીએ લખ.વેલી પ્રત છે જે ભાવનગર સંઘની શેઠ શ્રી ડો.સાભાઈ અભેચદ પેઢીના જ્ઞાન ભંડારમાંથી મળી હતી. બીજી પ્રત ઉપાધ્યાયશ્રી વશોવિજયજી મહારાજે તેઓશ્રીના પૂજ્ય ગુરુદેવ અને અન્ય સાત મુનિ-વરો સાથે ૧૮૦૦૦ રૂલોડ જેટલી નકલ કરી હતી તે પ્રત છે જે અમદાવાદ દેવસાના પાડાના ઉપાશ્રયમાંથી મળી આવી હતી.

“દ્રાદશાર નયચક્ર” નો મુખ્ય વિષય નયો ના નિરૂપણ દ્વારા એકાંતવાદી સર્વ દર્શનોનું નિરસન અને જૈન ધર્મ સંમત અનેકાંતવાદના સ્થાપના એ છે. અનેકાત્મક વસ્તુના એક દેશનું અવધારણ કરનારી દ્રષ્ટિને નય કહેવામાં આવે છે. આવા નયો અનંત છે. છતાં જૈન દર્શનમાં તે બધાનો સંક્ષેપ સાત નયોમાં કર્યો છે. નયચક્ર માં નિરૂપેલા નયો પરંપરાગત નયો કરતા ભિન્ન છે અને તે બાર છે. આ બાર નયોમાં પરંપરાગત સાત નયોના સંખંધ તો છે જ. અંથનું નામ “દ્રાદશાર નયચક્ર” છે તે ખરાબર સાર્થક છે. જેમ ચક્રમાં બાર આરાઓ છે તેમ આમાં પણ અરાત્મક બાર પ્રકરણો છે, એકેક અરમાં એકેક નયનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે અને

તેમાં નય સાથે સંબંધ ધરાવતા દાર્શનિક વિચારોને સમાવી લેવામાં આવ્યા છે.

એક આકારે નયોની યોજના કરવાથી એ પણ સૂચિત થાય છે કે આ નયોનું ખંડન-મંડનનું એક નિરંતર ચાલ્યા જ કરે છે, અને એમના વાદ વિવાદોનો કોઈ અંત જ નથી, પરંતુ વાદોમાં પરમૈશ્વર જેવા અનેકાંતવાદ-સ્વાદવાદનો આશ્રય જો લેવામાં આવે તો આ બધા નયોના વાદોનો તરત જ અંત આવી જાય. “નયચક્ર” ની એક ખાસ વિશિષ્ટતા એ છે કે વિધિવાદ, દ્વૈતવાદ, અદ્વૈતવાદ, ઈશ્વરવાદ આદિ કોઈ વાદોનું તેમાં સીધું ખંડન જૈન દર્શન તરફ થી કરવામાં આવ્યું નથી. સિન-સિન નયો જ એક બીજાનું ખંડન કરે છે. આ શૈલીથી મુખ્ય તમામ દાર્શનિક વિચારોનો વ્યવસ્થિત ચિંતન-ક્રમ તથા ખંડન-મંડનક્રમ તટસ્થ દૃષ્ટિથી ગોઠવીને બધા નયવાદોનો સમાવેશ નયચક્રમાં બહુ જ સુંદર પદ્ધતિથી કરવામાં આવ્યો છે. નયવાદો કેવી રીતે અનેકાંતવાદનો આશ્રય લે છે અને દરેક નયનું બીજ જૈન આગમ ગ્રંથોમાં કયા કયા વાક્યમાં રહેલું છે એ પણ જણાવેલ છે. આ રીતે અનેકાંત દૃષ્ટિથી જૈન દર્શનની સર્વ નય સમૂહાત્મકતા સિદ્ધ કરવામાં આવી છે.

સંવત ૨૦૨૨ માં તા. ૩૦-૪-૬૭ ના રોજ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો મણિમોહત્સવ માનનીય શેઠ શ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ શેઠના પ્રમુખસ્થાને યોજાયો હતો. તેની સાથે આગમ પ્રભાકર પૂજ્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબની સાન્નિધ્યમાં ડૉ. શ્રી આદિનાથ ઉપાધ્યે ના શુભહસ્તે ગ્રંથના પહેલા ભાગનું ઉદ્ઘાટન ભાવનગરમાં કરવામાં આવ્યું હતું. જેની અંદર ૧ થી ૪ અર છે.

આ ગ્રંથ ના બીજા ભાગનું ઉદ્ઘાટન આ સંસ્થાના ઉપક્રમે તા. ૧૦ ૧ ૭૭ ના રોજ સંવત ૨૦૩૩ માં મુંબઈમાં-પાયધુનીના ગોડીજી જૈન ઊપાશ્રયમાં યુગ દિવાકર પૂજ્ય આચાર્ય

શ્રી વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી આદિ મહારાજ સાહેબ તથા સાહિત્ય ક્ષારત્ન પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજય ચશોદેવ સુરીશ્વરજી આદિ મહારાજ સાહેબની શુભ નિશ્રામાં કરવામાં આવ્યું હતું. આજે સંવત ૨૦૪૪ ના મહા શુ. ૮ ને ત્રીજા ભાગની ઉદ્ઘાટન વિધિ થાય છે. બીજા ભાગમાં પથી ૮ અર છે અને ત્રીજા ભાગમાં ૯ થી ૧૨ અર છે.

આ ગ્રંથ નું સંશોધન-સંપાદન સર્વાંગ અને સંપૂર્ણ બને તેટલા માટે પૂજ્યશ્રીએ કોઈ પણ પ્રયાસ બાકી રાખ્યો નથી. તેથી સંવત ૨૦૦૩ માં આ મહાન અતિ કઠિન કાર્ય નો આરંભ કર્યો તે સંવત ૨૦૪૪ ની સાલમાં શાસન દેવની કૃપાથી પૂર્ણ થાય છે.

આ કાર્ય કરવાની જેમણે પ્રેરણા આપી અને જરૂરી સહકાર તથા માર્ગદર્શન આપ્યાં અને જેમનું સમય જીવન આગમ સંશોધનની પ્રવૃત્તિથી સભર છે તે આગમ પ્રસાગકર પૂજ્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનો બધા ઉપર અત્યંત ઊપકાર છે. તેમને કોટી કોટી વંદના સાથે સ્મરણજલિ અર્પિએ છીએ. પૂજ્યશ્રીના પૂજ્ય ગુરુદેવ મહારાજ શ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજે અડર્નિશ પ્રેમભાવે આવરત પ્રેરણા આપી. તેમને કોટી કોટી વંદના સાથે સ્મરણજલિ અર્પિએ છીએ.

આજે મહાનચિંતક, દર્શનકાર, તેમજ ન્યાયિક તરીકે પૂજ્ય શ્રી જંબૂવિજયજીનું નામ વિદ્વાનગણમાં મોખરે છે અને ન્યાય શાસ્ત્રમાં દેશ પરદેશના વિદ્વાનોનું પૂછવા ઠેકાણું બની રહ્યા છે. તે ઉપરાંત એક ઊચ્ચ કોટીના સાધક છે. કીર્તિ કે પ્રશંસાથી હંમેશા દુર જ રહે છે. યોગ સાધના તેમની પ્રિય પ્રવૃત્તિ છે. નમ્રતા અને સરળતાથી જેમનું જીવન હંમેશા સુવાસિત બન્યું છે. આવા મહાન જ્ઞાન તપસ્વી પૂજ્ય-શ્રીએ શ્રી દ્રાવશાર નયચક્રનું શુદ્ધ સંશોધન કરી આપી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને એ કિંમતી

અંથ પ્રકાશનનું ગૌરવ દેવાની કિંમતી તક આપી છે તે સભાના સાહિત્ય પ્રકાશનના ઇતિહાસમાં એક ઉજ્જવળ પ્રકરણ સહાને માટે અમર રહેશે. લાખો રૂપીયાના ખર્ચે જે દુર્લભ એવું સંશોધન નિરૂપણાવે પૂજ્યશ્રીએ કરી આપેલ છે. તે બદલ આ સભા સદાને માટે તેઓશ્રીની ઋણી રહેશે. જ્ઞાન તરપવી પૂજ્યશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજને કેટી કેટી વંદના કરીએ છીએ.

અંતમાં ત્રીજા ભાગનું સુંદર છાપકામ કરી આપવા બદલ એસોસિયેટેડ એડવર્ટાઈઝર્સ એન્ડ પ્રીન્ટર્સ મુંબઈ અને શ્રી હર્ષા પ્રીન્ટર્સ મુંબઈ તેમજ દેશ પરદેશના વિદ્વાનોએ જે સહકાર આપેલ છે તે સર્વેનો અમે ખુબજ આભાર માનીએ છીએ. અત્રે ઉપસ્થિત આચાર્ય ભગવંતોને અને મુનિ ભગવંતોને કેટી કેટી વંદના કરીને વિરમું છું.

“જય જિનેન્દ્ર”

સત્ત્વશીલ સાહિત્યની જરૂર

હું એ દિવસની રાહ જોઉં છું. જ્યારે દીવાનખાનાખા ફર્નિચર જેટલી જ સત્ત્વશીલ સાહિત્યની જરૂર ગણાશે.

કેઈ પણ દીવાનખાનાની અંદર જોઉં ત્યારે સૌથી પહેલાં હું ત્યાં પહેલ સામાયિકો અને પુસ્તકો તરફ નજર નાખી લઉં છું. મારે મન સાહિત્ય વ્યક્તિના સાચા સંસ્કારોના માપદંડ છે વિનય, વિવેક, પ્રકુલતા, નિષ્ઠા આ ગુણોના વિકાસમાં સારું સાહિત્ય જેટલું ઉપકારક પરિબળ બીજું કેઈ નથી. જે લોકો શબ્દની શક્તિ પ્રમાણે છે, એમના માટે સારા પુસ્તકો એક મહત્ત્વની મૂડી બની જાય છે. પોતે તો મહાન મૂડીનો ઉપયોગ કરે જ છે એ સાથે પોતાના મિત્રો સ્વજનો અને પરિવારને પણ એનો લાભ આપે છે.

— બર્ટ્રાન્ડ રસેલ

આપણે જ આપણા ચોકીદાર

૦ આપણું ઓખું જીવન મોતથી ઘેરાયેલું પડ્યું છે...ક્યારે મોત આવી પડે ને જીવન સમાપ્ત થઈ જાય એની કશી ખબર પડતી નથી.

૦ મહાન શક્તિશાળી સિકંદરને પણ દુનિયાને છોડીને જવું પડ્યું. એ આખી દુનિયાનો માલિક હોવા છતાં એને ખાલી હાથે જવું પડ્યું.

૦ આ દુનિયા છોડીને જવાનો વખત આવશે ત્યારે આપણી પણ આ જ હાલત થવાની છે.

• યુવાનો કયે માર્ગે

○ જ્યોતિ પ્ર. મહેતા

શા માટે આજનાં યુવાનો વળી રહ્યા છે માદક દ્રવ્યો તરફ!

ચૌવન એ જીવનની વસંત છે. નાનો બાળક આ આકર્ષક યુવાનીની રાહ જુએ છે અને વૃદ્ધ માણસ જેને રોજ ચાદ કરે છે, કારણકે યુવાની એ માનવજીવનનો સુવર્ણકાળ છે. જીવનનાં બાગમાં કર્તવ્યરૂપી પુષ્પોની ફુલવાડી ચૌવનનાં બગીચામાં જ પાંગરે છે ને! પરંતુ સવાલ એ છે કે કર્તવ્યતા ફૂલો કાંઈ પુરુષાર્થરૂપી પ્રકાશ, ખંતરૂપી ખાતર અને નિષ્ઠારૂપી નીરનાં ત્રિવેણી સંગમ વગર થોડા જ ખીલે? મહાન તત્ત્વચિંતક 'ટેલ્સ્ટોચે' જિંદગીની આ મહામૂલી વસંત, જીવન કર્તવ્યનાં ખુશબુદાર ફૂલોની સુગંધ માણ્યા વગર નીરસ, નિર્થક અને નિરુદ્દેશ ન બની જાય તે માટે, તેઓશ્રીએ જીવનની આ નિર્ણાયક ઘડીને સફળ બનાવવા યુવાન સામે ત્રણ માર્ગ-દર્શક શરતો મૂકતાં કહ્યું છે, “સ્વપ્ન વગરનું ચૌવન નકામું છે. યુવાનીની સફળતા માટે મુખ્ય તે ત્રણ પરિણો પાયાના છે. ઉચ્ચ ધ્યેય. ઉત્તમ મહાત્વાકાંક્ષા અને સહકારી વૃત્તિ! પરંતુ મહાન સ્વપ્ન વગર કયારેય કશું થવાનું નથી તે નિર્વિવાદ હકીકત છે.”

આજનાં આધુનિક યુગની આ એક સળગતી સમસ્યા છે કે આજનાં ચૌવનમાં કોઈ મહાત્વાકાંક્ષા છે ખરી? કોઈ ધ્યેય, કોઈ જાણસા કે કોઈ સફળતા હાંસલ કરવા માટે ઝંઝૂમવાની મહેચ્છા આજનાં યુવાનમાં દેખાય છે ખરી? જવાબ દ્વિપક્ષી છે હા-અને ના! અલબત્ત આપણે એ કટુસત્યનો સ્વીકાર કરવો પડશે કે અમુક અપવાદરૂપ યુવાવર્ગને બાદ કરતાં, જીવનનાં ઘણાં ખરા યુવાનોનું જીવન મહાત્વાકાંક્ષા વગરનું

કરમાએલા ફૂલો જેવું બન્યું છે. બે આંગળી વચ્ચે સિગારેટ પકડી રસ્તે જતી યુવતી પર પાનની પીચકારી મારનારા યુવાનમાં કોઈ મહાત્વાકાંક્ષા હોય શકે ખરી? ઘરડી મા અને વૃદ્ધ બાપ મજૂરી કરે અને જેવો જુવાન દિકરો ઘરમાં ફારૂ, ચરસ, ગાંજો કે સ્લીપીંગ પીલ્સના નશામાં ચક્રચુર થઈને પડ્યો રહે છે, ત્યારે એ યુવાનની આખા કોઈ સ્વપ્ન દેખાય છે ખરું? આ કમકમાટી ઉપજાવનારા ઉદાહરણો કાંઈ ઉપજાવી કાઢેલાં નથી, પરંતુ આપણે સહુએ નજરે જોયેલાં કે સાંભળેલાં જીવનનાં અસંખ્ય ગુમરાહ યુવાનોનાં જીવનમાં તાણા-વાણાની જેમ વણાય ગએલી એક નક્કર હકીકત છે. શું આ શરમજનક પરિસ્થિતિ આ લોકશાહી દેશ માટે પડકારરૂપ નથી? જે દેશનું ચાવનધન પોતાની આજને બરબાદ કરી રહ્યું છે તો તેવાં કલંકિત વ્યક્તિત્વો દ્વારા બનનારી દેશની આવતી કાલ કેવી હશે? હકીકત સત્ય છે, અને આ સત્ય હંમેશાની હકીકત ન બની જાય તે માટે, દરેક વ્યક્તિએ આ પ્રશ્ન યુદ્ધના ધોરણે વિચારવાની જરૂર છે કે આજનાં યુવાનો શા માટે માદક દ્રવ્યો તરફ વળી રહ્યા છે?

આજનાં યુવાનને ધ્યેય, ધર્મ નીતિ અને આદર્શો ભુલાવીને આવારા, રખડુ, લાપરવાહ અને કલંકિત માર્ગે વાળનારાં અનેક પરિબળોમાં મુખ્ય પાયાનું પરિબળ છે આપણી આર્થિક વ્યવસ્થા! આપણું અર્થતંત્ર કોલેજો વિકસાવવા કરોડોની ગ્રાન્ટ મંજૂર કરે છે, પરંતુ આ ગ્રાન્ટો દ્વારા ડીગ્રીઓ મેળવીને તૈયાર થએલા યુવાનોને સ્વમાનભરે જીવી શકાય તેવી રોજગારલક્ષી યોજનાઓ આપણાં અર્થતંત્રમાં છે ખરી?

જીવનનાં પંદર પંદર વર્ષ શિક્ષણ પાછળ વીતાવ્યા પછી પણ જ્યારે કામ કરવાની ઇચ્છા આવડત અને ક્ષમતા હોવાં છતાં રોજગારીના સાધનોનો અભાવને કારણે યુવાનને બેકાર રખડવું પડે છે, ત્યારે વ્યક્તિ નિરાશ બને તે ખૂબ જ સ્વાભાવિક છે. અલબત્ત રોજગારીની યોજનાઓ હોય છે ખરી, પરંતુ આ લોકશાહી દેશમાં વગ વગર કોણ પગ મૂકી શકે છે? મધ્યમવર્ગનો લાયકાત ધરાવતો યુવાન લાંચ રુશવત ન આપી શકવને કારણે કે ઓળખાણનાં અભાવે નોકરીની તકો ગુમાવે છે તેની તો કોણ ના કહી શકશે? અબણ યુવાન તો મજૂરી કરી શકે છે અને લારી પણ ફેરવી શકે છે. પરંતુ આજનું આધુનિક શિક્ષણ યુવકને તેમ કરતા શેકે છે, કારણ કે તેમાં સામાજિક પ્રતિષ્ઠા અને લોકનિંદાનો ભય રહેલો છે. સાથોસાથ મજૂરી કરવા માટે જરૂરી શારીરિક તંદુરસ્તી શિક્ષિત યુવાનોમાં ભાગ્યેજ જોવાં મળે છે, પરિણામે યુવાવર્ગની પસંદગી જાડાઈ કોલર-જોબ તરફ જ રહે છે, જે આપણા દેશમાં બધાને માટે અશક્ય છે. આમ 'ધોળીનો કુતરો ધરનો પણ નહિ અને ઘાટનો ચ નહિ' એવી કમનીય પરિસ્થિતિ છે. આજના યુવાનની! ઘર અને સમાજમાંથી માન સન્માન ગુમાવી બેઠેલ યુવકને પોતાની ભાત અને જીવન નકામું લાગે છે અને પોતાની આ દયનીય પરિસ્થિતિ સર્જનાર શિક્ષણ સમાજ અને સરકાર તરફ ધુણા, નફરત અને ધિક્કારની ભાવના જાગે છે. ઘડીના છકું ભાગમાં કાઢેજો તેોડી નાંખવા માટે, સરકારી યોજનાઓ ભાંગી નાંખવા માટે, અરે હિંસાનું તાંડવ બેલી દુનિયાને ભસ્મીભૂત કરવા માટે તેનું લોહી ઉકળી જાય છે. અનેક પ્રયત્નો પછી પણ સર્વત્ર અપમાનિત બનેલ હતાશ યુવાન ધ્યેય, ધર્મ, નીતિ અને આદર્શો ખૂબ સહેલાઈથી ભૂલી જાય છે. કાળજી કોરનારી આ કડવી વાસ્તવિકતા ભૂલવા માટે નિરુદ્દેશ બનેલ યુવાનને દારૂ કે ચરસનું ઘેન બધા દુઃખોને ભુલાવનાર આશિર્વાદ

સમુ લાગે છે.

રોજગારીનો અભાવ “શિક્ષિત યુવાનને અયોગ્ય માર્ગે દોરનારું એક સોપાન છે” એ વિધાન પણ અર્થ સત્ય લાગે છે, કારણ કે માનવજીવનનાં ઉત્થાનથી જ ધૌવનની સામે સકોટો, મુશ્કેલીઓ, કસોટીઓ, વિપત્તીઓ, વિટંબણાઓ અને સમસ્યાઓ આવતી જ રહી છે, છતાં આદિકાળના યુવાને જીવનમૂલ્યોના સીમાડા કે નૌતક સિદ્ધાંતોના પાયાને શું હચમચાવ્યા છે? હરગિજ નહિ હા-તે થાક્યો છે જરૂર, કંટાળ્યો હશે તે પણ કબુલ! પરંતુ સાથોસાથ એ પણ હકીકત છે કે પોતાનામા પડેલા ધૌવનના હીરને કામે લગાડી તે એકલે હાથે ઝડપ્યા છે, મા-બેનની લાજ નિભાવવા તેણે લીલુડા માથા વધેલાં છે. ધર્મ-રક્ષા માટે તેણે ઝેરના પ્યાલા પીધા છે. ન્યાય અને સમાનતા સ્થાપવા માટે તેણે વ્યક્તિગત સ્વાર્થની પણ પરવા કરી નથી. ધર્મશુરુ, વતન કે કુટુંબનાં રક્ષણ માટે તેણે પોતાના સત, સંયમ અને શક્તિને કસોટીએ ચડાવી સફળતા હાંસલ કરી છે તેની તો ઇતિહાસ પણ સાક્ષી પુરે છે. આ હકીકત પરથી ફક્ત થાય છે કે આજના યુવાને સમસ્યાનો સામનો કરવાનું સામર્થ્ય જ ગુમાવ્યું છે. તો શું આ ધૌવન શક્તિહીન છે? આ સવાલ ઘણો શક્તિશાળી છે. કારણ કે આજનાં જીવાન ચેતનાવિહીન કંઈક અંશે દેખાય છે જરૂર, પરંતુ જે યુવક વિનાશ સર્જી શકે છે, ધમાલ કરી શકે છે, બિનસર્જનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ કરવા શક્તિમાન છે. ત્યારે તેને શક્તિવિહીન કેમ કહી શકાય? આમ અનેક વિચારોના મનોમંથન પછી હીવા જેવી સ્પષ્ટ હકીકત દેખાય છે કે આજના યુવાનમાં પડેલી શક્તિને યોગ્ય માર્ગે વાળવામાં આજના વડીલો, નેતાઓ અને માર્ગદર્શક ધર્મશુરુઓ નિષ્ફળ ગયા છે.

યુવાન તો સુષુપ્ત શક્તિઓનો ભંડાર છે, પરંતુ અમારી યુવાવર્ગની કમનસીબી છે કે આજે

આ શક્તિને કામે લગાડવા નથી મળતુ કોઈ કામ કે નથી જડતુ કોઈ માર્ગદર્શન! પરિણામે વરસાદનુ પાણી નદીમાં કે તળાવમાં એકત્રિત થઈ ઉપયોગી બનવાને બદલે ખાખોચિયામાં છુટું છવાયું વિખરાઈને દુર્ગન્ધ ફેલાવે છે. અનુભવરુપી ત્રીજી આંખ ધરાવનાર સાચો કસળી કાળા કોલસામાંથી પ્રયત્નો દ્વારા કિંમતી હીરો સર્જે છે. પરંતુ અનુભવ અને આવડત વગરના વ્યક્તિવો કોલસામાંથી હીરા સર્જવાને બદલે પોતાના હાથ 'કાળા' કરી તેને નકામાં સમજી ફેંકી દે છે.

યોગ્ય દોરવણી વગરનો યુવાન પળે પળે મુંઝાય છે. કેંકરો ખાય છે. તે જ પળે છે કે તેને કોઈ સાથે આપે, કોઈ તેની શક્તિની કદર કરે. પરંતુ દુનિય દારીના જ્ઞાનથી અલિપ્ત યુવાનને અનુભવ થાય ત્યારે જ સમજાય છે કે આ જગતમાં સાથ માંગતાં પછડાટ મળે છે. સત્ય બોલનારને સબ્બ મળે છે અને વચન આપીને વિશ્વાસઘાત મળે છે.

જીવનની શરુઆતમાં જ થતાં આવા કડવા અનુભવોથી યુવાન માનસ વિકૃત બને છે તેને વડીલો તરફ માન જાગવાને બદલે કોઈ પેદા થાય છે. આમ બેકાર અને સમાજ દ્વારા કચડા-એલો યુવાન ખોટી સંગતે ચડે છે. અસ્થિર ચલચિત્ર અને સાહિત્યમાં તેને રસ જાગે છે. પ્રાકૃત રચુગરના કેદમાં તેને થોડા સમય માટે આ કડવા અનુભવોમાંથી છુટકારો મળતો ન હોય તેવો આશાકારી અનુભવ થાય છે.

આપણા કહેવાતા ભદ્ર સમાજમાં એક

યુવાવર્ગ એવો પણ છે કે જેને જરૂર કરતા વધારે સાધન સગવડ, સુખ કે કામ મળતું હોય છતાંય આવા યુવાનો પણ આ સાધનોનો ભોગ બન્યા છે. સમાજનો કોઈપણ વર્ગ આ વ્યસ-નોથી સ્વપૂર્ણપણે મુક્ત નથી. ત્યારે તો થાય છે કે આ પરિસ્થિતિ ક્યાં જઈને અટકશે? શરૂ થએલી વિષયકો સર્જનારી આ સમસ્યાનું કોઈ પૂર્ણવિરામ હશે કે નહિ? હશે નહિ—પરંતુ છે જ! ને તે છે બજૂત યુવાનની કાર્યશક્તિમાં અનુભવી અને પીઠ વડીલોનાં સાચા માર્ગદર્શન-માં સંસ્કારી માતા દ્વારા કેળવાએલા કુટુંબ દ્વારા યોગ્ય અયોગ્યતાનું દર્શન કરાવનારાં સત્ય ધર્મમાં!

યૌવનઘનની બરબાદી અટકાવવા માટે બજૂત યુવકોએ એક થવાનું છે. સર્જનાત્મક સાહિત્યનું ખેડાણ કરવાનું છે. આ કાર્ય ઘણું જ કડિન છે, પરંતુ નક્કર પુરુષાર્થ પાસે શું અશક્ય?

આ સમસ્યા અટકાવવા સહુનો સાથ આવશ્યક છે. સહુએ સાથે મળીને એક કાન્તિ સર્જવાની છે કે,

મેઘ ગાજી હો છે,

વાદળાઓ ગડગડે ત્યારે,

ધરા પણ રુપ બદલે છે,

આંધ્રી ચડે ત્યારે,

આવી જ આંધ્રી આવી છે

જીવનમાં આજે,

વિલય પામે રહે ત્યારે,

વિજય પામે સહુ લાડે ત્યારે!

વિચાર કણ

સંઘમાં હળીમળી રહેવું તે સુખદાયક છે. સંઘમાં પરસ્પર મેળ કરનારી અને મેળ વધારનારી ધાર્મિક વ્યક્તિ કદી પોતે સેવાથી વંચિત રહેતી નથી.

દ્વાદશાર નયચક્ર મૂળના લેખક

શ્રી મલ્લવાદિસૂરિ પ્રબંધ

ચાત્રપાત્ર સમાન શ્રીમલ્લવાદી આચાર્ય દુસ્તર સંસાર-સાગરથી તમારો નિસ્તાર કરો, કે જેમની વાણી અતિશય સત્વયુક્ત, અક્ષીણ પક્ષથી વિલસિત, અવક, લક્ષ્યનો ભેદ બતાવનાર જીવોને મિથ્યાત્વથી મુક્ત કરનાર તથા માંખાલક હતી.

જડમતિ મિથ્યાત્વીઓનું જડમૂળ કહાડવા માટે આ અદ્ભુત ચરિત્રની પ્રવૃત્તિ થયેલ છે, તે પ્રમાણના અભ્યાસથી પ્રખ્યાત તેમાંનું કિચિત્ ચરિત્ર કહીએ છીએ.

રથવડે આવતા સૂર્યનું ઉત્તત કિલ્લાને લીધે જાણે સંલગ્ન ચક્ર હોય, શકુની તીર્થરૂપ જાણે તેની નાભિ (ધરી) હોય, મોટા હર્મ્યરૂપ જાણે તેના આરા ભાસતા હોય, તથા કિલ્લારૂપ નેમિ (ચક્રધાર) થી વિરાજિત અને સ્વસ્તિ (કલ્યાણ) ના સ્થાનરૂપ એવું ભૃગુચક્ર નામે નગર છે. સુંદર ચારિત્રરૂપ સમુદ્રના શમ, હમાદિરૂપ કલ્પોલમાં કોડા કરવાથી સદા આનંદી તથા જ્ઞાનાદિ લક્ષ્મીવડે અચ્યુત (કૃષ્ણ) સમાન એવા જિનાનંદ નામે આચાર્ય ત્યાં બિરાજમાન હતા.

એવામાં એકદા ધનદાનની પ્રાપ્તિથી મસ્ત બનેલ, મનમાં છળ તથા ચતુરંગ સભાની અવજ્ઞાને વહન કરનાર, તથા મદના વિભ્રમથી અજ્ઞાત એવા નંદ નામના કોઈ બૌદ્ધ મુનિએ, ચૈત્યયાત્રા કરવા આવેલા જિનાનંદ મુનીશ્વરને વિતંડાવાદથી જીતી લીધા એટલે પોતાને પરાભવ થવાથી તે નગરનો ત્યાગ કરીને તે આચાર્ય વલ્લભિપુરમાં ચાલ્યા ગયા, કારણ કે અન્યથી પરાભવ પામેલ સામાન્ય માણસ પણ તે નગરમાં કોણ રહે ?

હવે ત્યાં વલ્લભિપુરમાં પોતાની (ગુરૂની) દુર્લભદેવી નામે ખડેન હતી, તેણીના ત્રણ પુત્રો હતા. તેમાં જિનચક્ર બધાથી મોટો બીજો ચક્ષ અને ત્રીજો મલ્લ એવા નામથી પ્રખ્યાત હતો. ગુરૂમહારાજે તેમને સંસારની અસારતાનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું, તેથી પોતાની માતા સહિત તે બધા પુત્રોએ ગુરૂ પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરી; કારણ કે વહાણ પ્રાપ્ત થતાં સમુદ્રથી કોણ પાર ન ઉતરે ? પછી લક્ષણાદિ મહાશાસ્ત્રના અભ્યાસની તે બધા મોટા પડિત થઈને પૃથ્વીપર પખ્યાત થયા. કારણ કે બુદ્ધિને શું દુષ્કર છે ? તેમજ જ્ઞાનપ્રવાહ નામના પાંચમા પુવ થકી પુર્વાપંચોએ અજ્ઞાનનાશક નયચક્ર નામે મહાગ્રંથ ઉદ્ધર્યો. તેમાં પણ વિશ્વામરૂપ બાર આરા છે. તમના આર ભે અને પ્રાંને ચૈત્યપૂજન કરવામાં આવે છે. એ નયચક્ર વિના ગુરૂએ તે શિષ્યોને કંઈક પુર્વામાંનું પણ બધું ભણાવ્યું, જેથી તે શુભ મતિના ભાજન થયા.

એક વખતે ગુરૂ મહારાજને વિચાર આવ્યો કે—‘તેજમાં હીરા સમાન તથા મહાબુદ્ધિશાળી આ મલ્લમુનિ પોતાની બાળ ચપળતાને લીધે પોતે પુસ્તક જોલીને વાંચશે, જેથી તેને ઉપદ્રવ થતાં અમને ભારે દુસ્તર સંતાપ થઈ પડશે,’ એમ ધારી જનનીના સમક્ષ ગુરૂએ તેને ભલામણ કરી કે—‘હે વસ ! આ પુસ્તક પૂર્વમાં નિષિદ્ધ છે. માટે તેને ઊઘાડીશ નહિ.’ એમ નિષેધ કરીને પોતે તીર્થયાત્રા કરવાની ઇચ્છાથી વિહાર કર્યો પછી માતાની પરોક્ષમાં ગુરૂએ નિવારણ કરેલ હોવા છતાં તે પુસ્તક જોલીને તેના પ્રથમ પત્રમાં મલ્લમુનિએ આ શ્લોક વાંચ્યો—

“વિધિ નિયમમંગવૃત્તિવ્યતિરિક્ત-

ત્વાદનર્થ કમવોચત ।

જૈનાદન્યચ્છાસન-મનૃતં મવતીતિ

વૈધર્મ્યમ્” ॥ ૧ ॥

એટલે—‘વિધિ, નિયમ, ભાંગા અને વૃત્તિ રહિત હોવાથી જૈનશાસન કરતાં અન્યશાસન અનર્થ કરનાર કહેલ છે અને અસત્ય છે, તે અધર્મજ છે.’

એ શ્લોકનો અર્થ વિચારતાં શ્રુતદેવીએ તેના હાથમાંથી તે પુસ્તક અને પત્ર છીનવી લીધાં. અહો! ગુરૂવચનનું અપમાન કરવાથી વિપરીત જ થાય છે. પછી કતવ્ય મૂઠ ખનેલ મદલમુનિ ભારે આકુળ વ્યાકુળ થઈ ગયા અને બાળપણને લીધે તે રોવા લાગ્યા. કારણ કે દેવતા સાથે શું બળ ચાલે? ત્યારે માતાએ રૂદનનું કારણ પૂછતાં તેણે જણાવ્યું કે—‘મારા હાથમાંથી પુસ્તક ગયું,’ આથી તેના નિમિત્તે સંઘને ભારે ખેદ થઈ પડ્યો.

પછી મદલમુનિએ વિચાર કર્યો કે—‘સાધુ પુરૂષ પોતાની સ્ખલતા પોતે સુધારે છે.’ એમ ધારી મદલમુનિ શ્રુતદેવતાની આરાધના કરવા લાગ્યા ત્યાં ગિરિખંડ નામના પર્વતની ગુફામાં રહેતાં છકુ તપના પારણે રૂક્ષ ધાન્યના ફાતરાંનું ભોજન કરતા; આથી પણ તેમની માતા સહિત સંઘને ભારે વિષાદ થયો. કારણ કે અજ જનોને શ્રુતનું તેવું પાત્ર મળવું બહુ દુર્લભ છે. પછી સંઘે ચાતુર્માસિક પારણામાં તેમને વિગઈ લેવ-રાવી, સાધુઓએ ત્યાં જઈને તે મુનિને ભોજન આપ્યું.

ત્યારબાદ શ્રીસંઘે આરાધેલ શ્રુતદેવતાએ તેની પરીક્ષા કરવા જણાવ્યું કે—‘મિષ્ટ શું?’

એટલે તપોનિધાન મદલમુનિએ ઉત્તર આપ્યો—‘વાલ (ધાન્ય વિશેષ)’,

વળી છ મહિનાને આંતરે દેવીએ પુનઃ પ્રશ્ન કર્યો—‘શા વડે?’

ત્યારે મુનિએ પૂર્વનો સંબંધ યાદ કરીને જણાવ્યું કે—‘ગોળ અને ઘી સાથે અર્ધાત્ ગોળ અને ઘી સાથે વાલ મધુર લાગે છે. આ તેમની ધારણા શક્તિથી સંતુષ્ટ થઈને દેવી કહેવા લાગી કે—‘હે ભદ્ર! વર માગ.’ એટલે તે મુનિ બોલ્યા—‘હે શ્રુતદેવી! મને તે પુસ્તક આપો.’

ત્યારે દેવી બોલી—‘હે ભદ્ર! તું સાવધાન થઈને મારું વચન સાંભળ—એ ગ્રંથ પ્રગટ કરતાં દેખી દેવો ઉપદ્રવ કરે તેમ છે. તું એક શ્લોકમાં સર્વ અર્થને ગ્રહણ કરી શકીશ.’ એમ કહીને દેવી અંતર્ધાન થઈ અને મદલમુનિ પાછા ગચ્છમાં આવ્યા. પછી તેમણે દશ હજાર શ્લોકના પ્રમાણ-વાળું નવું નયચક્ર શાસ્ત્ર બનાવ્યું. તે પૂર્વ ગ્રંથાર્થના પ્રકાશવડે સર્વને માન્ય થઈ પડ્યું, ત્યાં રાજાની સંમતિથી શ્રીસંઘે મહોત્સવપૂર્વક તે ગ્રંથને ગજરાજપર આરૂઢ કરીને નગરમાં પ્રવેશ કરાવ્યો.

હવે એકદા શ્રી જિનાનંદસૂરિ ચિરકાળે ત્યાં પધાર્યા એટલે સંઘે ગુરૂને પ્રાર્થના કરીને મદલમુનિને આચાર્યપદે સ્થાપ્યા. વળી શ્રી જિનયશમુનિએ એક પ્રમાણગ્રંથ બનાવ્યો અને તે નંદકગુરૂના કહેવાથી તેમણે અદલ રાજાની સભામાં કહી સંભળાવ્યો. તેમજ વિશ્રાંત ચિદાધર નામના શબ્દ શાસ્ત્રપર અદ્વયમતિ જનોને બોધ થવા માટે તેમણે સ્કુટાર્થ ન્યાસ રચ્યો તથા શ્રીયક્ષમુનિએ અષ્ટાંગ નિમિત્તનો બોધ કરાવનાર સંહિતા રચી, કે જે દીપકલિ-કાની જેમ સર્વ અર્થને પ્રકાશે છે.

એવામાં એકદા વિકાસ પામતા માલતીની પુષ્પ સમાન સુવાસિત યશના નિધાન એવા શ્રીમદલસૂરિ-એ સ્થવિર મુનિના મુખથી બૌદ્ધોએ કરેલ પોતાના ગુરૂનો પરાભવ સાંભળ્યો. એટલે વિનાવિલાંબે પ્રયાણે કરીને તે ભુગુકચ્છ નગરમાં આવ્યા. ત્યાં શ્રીસંઘે પ્રવેશ મહોત્સવાદિકથી જિનશાસનની પ્રભાવના કરી.

અહીં બુદ્ધાનંદ બૌદ્ધોને અદ્ભુત આનંદ પ્રમાડતો કહેવા લાગ્યો કે—‘મેં શ્રવેતાંબર મુનિને વાઢમાં જીતી લીધો.’ એવા ગર્વને વહન કરતાં અભિમાનના ભારથી તેની બ્રહ્મી હાથે પણ થતી ન હતી. વધી તે ધરાતલને જગદ્બ્રહ્મ અને કૃપા-પાત્ર માનતો હતો જૈન મુનિઓને આવેલ સાંભળીને તે સંઘને વિશેષ ઉપસર્ગ કરવા લાગ્યો, તથા મહા-આકેશ લાવીને લોકોને તે વાઢ વિવાહમાં ઉતારવા લાગ્યો. વળી તે અભિમાન લાવીને એમ બોલતો કે—‘શ્રવેતાંબરીમાં વાઢ મુદ્ગાવડે અધ્યુ અને સ્વાદાહ મુદ્ગાને લીધે પરવાદીઓને અજેય એવા તેમના પૂર્વજને પણ સાગરને અગસ્થ્યઋષિની જેમ મેં પ્રગટ કરેલા પોતાના સિદ્ધાંતોથી જીતી લીધો. તો જેણે વિદ્વાનોને જોયા નથી એવો એ બાળક શું કરવાનો હતો. એ તો ઘરમાં ગર્જના કરનાર કુતરા સમાન પરાક્રમ રહિત છે. જો તેનામાં એવી કોઈ શક્તિ હોય, તો તે રાજસભામાં મારી સમક્ષ આવીને ઊભો રહે, એટલે હરિણને વડે ની જેમ હું તેનો ગ્રાસ કરી બાઉં.’

એ પ્રમાણે સાંભળતા મલ્લસૂરિ તો લીલાથી સિંહની જેમ સ્થિર રહ્યા, અને ગર્વરહિત તથા આંતર શત્રુના દ્વેષી એવા તે લોકો આગળ ગંભીર વાણીથી કહેવા લાગ્યા—‘વિવાહ વિના નિર્મળ બુદ્ધિવાળા તથા શાંત એવા કોઈ જૈન મુનિને મેં જીતી લીધો-એમ સ્વેચ્છાએ બોલવું, તે તો માત્ર આડંબર છે. અથવા તો તે ભલે ગમે તેવો છે, પણ દૃઢ શબ્દ સમાન તે પોતાના મનમાં જે મિથ્યા ગર્વ ધરાવે છે, તેનો ઉદ્ધાર કરવા જય-શીલ એવો હું તૈયાર જ છું. તે સજ્જન હોય કે મિત્ર હોય, પણ મારી આગળ ઉભો રહેશે, ત્યારે હું બાણી લખીશ. પોતાના ઘરમાં બેસીને તો લોકો રાજની પણ નિંદા કરે, તેથી શું? પણ રાજસભામાં પ્રાશિકેની સમક્ષ જે જવાબ આપવા, તેમાંજ પોતાની બુદ્ધિની કુશળતા જણાય છે.’

એમ મલ્લસૂરિનું વચન સાંભળવામાં આવતા બુદ્ધાનંદ જરા હસીને કહેવા લાગ્યો ‘એ બાળક તો વાચાલ લાગે છે, માટે તેની સાથે વાઢ શો? અથવા તો તે ભલે ગમે તેવો છે, પણ મારે તો શત્રુપક્ષનો પરાજય કરવો જ જોઈએ; નહિ તો વખત જતાં અદ્ય વ્રણની જેમ તે અસાધ્ય અને દુર્જય થઈ પડે છે.’

પછી દૂર મુદ્ગે તે વાદી અને પ્રતિવાદી બંને રાજસભામાં આવ્યા. એટલે સભાસદોએ પૂર્વવાઢ મલ્લસૂરિને આપ્યો, જેથી તે છ મહિના પયંત નયચક્ર મહા ગ્રંથના અભિપ્રાય પ્રમાણે વિદ્વાતાને યોગ્ય અરબલિત વચનથી બોલ્યા. પણ તે બૌદ્ધવાદી ધારી ન શક્યો, તેથી તે પોતાના સ્થાને ચાલ્યો ગયો, એટલે ‘અદિતીય મલ્લ એવા મલ્લસૂરિ જીત્યા’ એમ સૌ કોઈ કહેવા લાગ્યા. શાસનદેવીએ તેમના પર પુષ્પવૃષ્ટિ કરી. પછી રાજ્યે મહોત્સવપૂર્વક તેમને સ્વ-સ્થાને બિરાજમાન કર્યો. ત્યાં બુદ્ધાનંદના પરિ-વારને અપમાનપૂર્વક બહાર કાઢી મૂકતા રાજ્યને ગુરૂએ ખાસ આગ્રહ કરીને અટકાવ્યો ત્યારબાદ રાજ્યે આચાર્યને વાદી એવું બિરૂદ આપ્યું, એટલે જ્ઞાનનિધાન તે ગુરૂ મલ્લરાદી એવા નામથી પ્રસિદ્ધ થયા.

હવે એ પ્રમાણે પોતાનું અપમાન થતાં બુદ્ધાનંદ નિરાનંદ થઈ ગયો અને શોકને લીધે તે અત્યંત પ્રતિભા રહિત બની ગયો. તેથી રાત્રે દીવો લઈને તે લખવા લાગ્યો. તેમાં પણ પક્ષ, હેતુઓ વિગેરે વિસ્મૃત થવાથી ભારે ભય અને લજ્જાના ભારથી દબાઈ જતાં તેનું હૃદય કુટ્ટી પડ્યું અને તે મરણ પામ્યો. ત્યાં પ્રભાતે રાજ્યે તેને હાથમાં ખડી સહિત જોયો, એવામાં તેનું મરણ સાંભળતાં મલ્લરાદી ગુરૂને શોક થયો કે—‘અહા! એ વાદી મરણ પામ્યો. કયા પ્રમાણથી એ પોતાની બુદ્ધિને પ્રગલ્ભ સમજતો હતો? બાલ્યાવસ્થાના કારણથી તેણે અમારી અવજ્ઞા કરી અને પોતે આવો કાયર હતો.

પછી શ્રીમદ્લવાદી સૂરિએ સંઘને અભ્યર્થના કરીને પોતાના પૂજ્ય ગુરૂ જિનાનંદ સૂરિને જલભીપુરથી બોલાવ્યા. ત્યાં ચારિત્રધારી દુર્લભ-દેવી માતા ભારે સંતુષ્ટ થઈ. ત્યારે બંધુ એવા ગુરૂ મહારાજે કહ્યું કે—‘ હે ભદ્ર ! પુત્રવતી સ્ત્રીઓમાં તું અગ્રેસર છે.

હવે ગુરૂ મહારાજે ગરબનેા ભાર એક યોગ્ય શિષ્યને સોંપ્યો, કારણ કે મદ્લવાદી પ્રભુ વિદ્યમાન છતાં કોણ પોતાની મર્યાદાને ઓળંગી શકે? તે વખતે તેમણે પરવાદીરૂપ હસ્તીઓના કુંભસ્થળને લેઢવામાં કેશરી સમાન નયચક્ર મહાગ્રંથ પોતાના શિષ્યોને કહી સંભળાવ્યો, વળી પદ્મચરિત્ર નામે રામાયણ સંભળાવ્યું કે જેના ચોવીસ હજાર શ્લોક છે. એમ તીર્થની પ્રભાવતા કરી તથા પોતાના શિષ્યોને વાદીદ્ર અને નિર્મળ બતાવી, ગુરૂ શિષ્ય બંને ભારે પ્રેમ સંબંધથી સ્વર્ગે ગયા,

એવામાં પેલો બુદ્ધાનંદ મરણ પામીને મિથ્યા.

ત્વી વ્યંતર થયો. તે પ્રાંતકાળની વિપરીત મતિથી તે જિનશાસનનો દ્વેષી થયો. પૂર્વના ગૈરભાવથી તેણે તેમના બે ગ્રંથ પોતાને તાબે કર્યા, તે પુસ્તકોમાંનું પેલો વ્યંતર કોઇને વાંચવા દેતો ન હતો.

એ પ્રમાણે મારી ચેતનારૂપ લતાને નવા મેઘ સમાન આ શ્રીમદ્લવાદી પ્રભુનું ચરિત્ર, પ્રધાન કવિજનો વાંચો, સાંભળો અને પ્રસન્ન દષ્ટિથી અવલોકન કરો.

શ્રી ચંદ્રપ્રભસૂરિના પદ્મરૂપ સરોવરને વિષે રાજહંસ સમાન તથા શ્રીરામ અને લક્ષ્મીદેવીના પુત્ર એવા શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિએ પોતાના મનપર લેતાં, શ્રી પ્રધ્યુમ્નસૂરિએ સંશોધન કરેલ, શ્રી પૂર્વાર્પણના ચરિત્રરૂપ રોહાણાચલને વિષે શ્રી મદ્લવાદીસૂરિના અદ્ભુત ચરિત્રરૂપ આ નવમું શિખર થયું.

ઇતિ-શ્રી મદ્લવાદીસૂરિ-પ્રબંધ

માન્યવર સભાસદ બંધુઓ અને સભાસદ બહેનો,

પરમ પૂજ્ય ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ૧૫૨મો જન્મજયંતી મહોત્સવ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર સંવત ૨૦૪૪ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧/૨ ને શનિવાર તા. ૧૬-૩-૮૮ના રોજ આ સભા તરફથી ઉજવવાનો હોવાથી શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં પૂજા ભણાવવામાં આવશે. નીચેના સદ્ગૃહસ્થો તરફથી ગુરુભક્તિ તેમજ સ્વામી-ભક્તિ કરવામાં આવશે.

૧ શેઠશ્રી સકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈ

૨ શેઠશ્રી કપુરચંદ હરીચંદ (માચીસવાળા) તથા તેમના ધર્મપત્ની અ. સૌ. અનોપબેન.

૩ શેઠશ્રી વૃજલાલ ભીખાભાઈ.

૪ શેઠશ્રી નાનચંદ તારાચંદ સપરિવાર.

૫. શેઠશ્રી બાબુલાલ પરમાનંદભાસ સપરિવાર.

ફાગણ વદી અમાસ તા. ૧૮-૩ ૮૮ ને શુક્રવારના રોજ સાંજના પાલીતણા પધારવા વિનંતી છે.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

તા. ક. : આ આમંત્રણ ફક્ત મેમ્બરો માટે જ છે. કોઈ મેમ્બર સાથે ગેસ્ટ હશે તો તેની એક ગેસ્ટની ફી રૂ. ૧૫ ૦૦ લેવાનું નક્કી કરેલ છે.

• સાધના સાર્થક ક્યારે બને ?

૦ લે. પ્રફુલ્લ જોડાલાલ સાવલા (મેરાઉ-કચ્છ)

કોઈ પણ સાધ્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે જે પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે તેને 'સાધના' કહેવાય છે જગતના તમામ જીવો સુખની જ ઇચ્છા રાખે છે; કહો કે. સુખ એ જ તેમનું સાધ્ય છે અને તે સુખ પણ એવું છે કે જે બધાથી ચડિયાતું હોય અને જેમાં કોઈ પણ જાતની ખામી ન હોય આવું સુખ વિનાશી અને પારવર્તનશીલ સંસારની કોઈ પણ વસ્તુમાંથી કે વિશ્વના ટોચ કક્ષાના વૈભવોમાંથી મળવું અશક્ય છે.

અહીંયા અનંત, અસીમ, અખંડ નિત્ય અને પૂર્ણ કોઈ વસ્તુ નથી. એ બધી વસ્તુઓ તો એક માત્ર પરમાત્મામાં જ છે. માટે જ તે પૂર્ણ સુખસ્વરૂપ છે અને સૌના પરમ સાધ્ય છે. મનુષ્ય ભલે તે વસ્તુને સમજે નહીં કે માને નહીં, પરંતુ આપણે સૌ પૂર્ણને ચાહીએ છીએ, અને પૂર્ણતાને ચાહવું એ પરમાત્માને ચાહવા બરાબર છે. માણસને આ નાશવત જગતમાં કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં પૂર્ણતા દેખાતી નથી. આખાય જગતનું એકચક્રી શાસન કરનાર સમ્રાટને પણ મનમાં એમ રહે છે કે મારી પાસે 'કંઈક' નથી; અને એ અગે તે બીજી કોઈ વસ્તુ માટે ફાંફા મારે છે. પરંતુ મોહના મહિમાને અતૃપ્તિને લીધે પૂર્ણતમ પ્રભુને પંથે પગલાં માંડવાને બદલે, દુઃખ અને અતૃપ્તિનું દાન દેનાર અપૂર્ણતમ ભોગો તરફ માનવી આંધળી દોટ મૂકે છે; અને આ જ કારણથી તેઓ સાચા સુખનો લાલ મેળવી શકતા નથી. તેમની ગણતરી તો એવી જ હોય છે કે હું સુખની સાધના કરું છું, પરંતુ હકીકત એથી ઉલટી હોવાને લીધે તેને દુઃખ, અસફળતા,

અશાંતિ અને અતૃપ્તિનો જ અનુભવ કરવો પડે છે. આજે ભોગવિલાસ અને જ્ઞાપ્તિની સાધના કરનાર દરેક વ્યક્તિ દુઃખ, અસફળતા, અશાંતિ અને અતૃપ્તિની આગમાં શેકાયા કરે છે. માટે, ભોગો મેળવવાની ઇચ્છાથી કરવામાં આવતો પ્રયત્ન એ સાચા અર્થમાં સાધના નથી. વીતરાગ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે કંઈક કરવામાં આવે ત્યારે જ 'સાધના' શબ્દ સાર્થક બને છે.

માટે સૌથી પહેલો એ જ નિર્ણય કરવો જોઈએ કે અમારા સાધ્ય છે એકમાત્ર અવિનાશી અને અખંડ વાત્સલ્ય મૂર્તિ પરમાત્મા અને આપણી સાધના છે સ્થિતિ અને શક્તિ અનુસાર પ્રભુપ્રાપ્તિ અર્થાત મોક્ષપ્રાપ્તિ માટે થઈ રહેલો પ્રયત્ન.

હૈયાથી ભીતે એટલું જરૂર કોતરી રાખીએ, કે પરમાત્મા સર્વત્ર એક જ સ્વરૂપે છે. એક જ પરમાત્મા લીલા નિમિત્તે અગણિત નામોને અસંખ્ય રૂપોથી પૂન્ય છે. જેમ સોનામાંથી અલગ અલગ ઘાટ ઘડવામાં આવે અને પછી તે સર્વને અલગ અલગ નામોથી ઓળખવામાં આવે પરંતુ બધામાં પદાર્થ તો એક જ સોનું છે કોઈ ગમે તેવી સાધના કરે, પરંતુ જો તે સાધના પરમાત્મા માટે અને મોક્ષપ્રાપ્તિ માટે જ હોય તો તેને તે વસ્તુઓ અવશ્ય મળે છે, કે જે બીજી સાધનાઓ દ્વારા બીજાઓને મળે છે. પામે છે તો બધા એક જ સત્યને અને પહોંચે પણ બધા એક જ જગ્યાએ, છતાં સૌના રસ્તા અલગ અલગ છે. દરેકને માટે એકજ રીતના રસ્તાની ફરજ પાડવી યોગ્ય નથી. જેમ કે, પાલિતાણીની કે સમેત શિખરની યાત્રાએ જનાર જુદાં જુદાં પ્રાંતના ભક્તો પોતપોતાને અનુકુળ જુદા જુદા માર્ગો દ્વારા અને પગપાળા,

રેદવે કે ખસ દ્વારા સમેતશિખરના કે પાલિતાણીની કલ્યાણકારી યાત્રા કરે અને તેમાં જ સૌને સગવડ જણાય છે. તેવી જ રીતે લિન્ન લિન્ન રુચિ અને સંસ્કારને લીધે મનુષ્યો પોતપોતાના અધિકાર, શક્તિ, રુચિ, બુદ્ધિ, સંયમ, અભ્યાસ અને પરિસ્થિતિ અનુસાર જુદી જુદી સાધનાઓ કે તપ દ્વારા ઝડપી યા મંદ ગતિએ પ્રભુને પંથે પગલાં માંડે છે. જે લોકો એમ માને છે કે બધાએ એક જ પ્રકારની સાધના કે તપ કરવું જોઈએ તેઓ ખરેખર ભીંત ભૂલે છે. માટે શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસને સાથીદાર બનાવી પોતપોતાના માર્ગ ઉપર સૌએ ઝડપી પગલે મોહમાયામાં અટવાયા વગર પ્રભુ અને મોક્ષપ્રાપ્તિ માટે આગેદુર્ય કરવી જોઈએ. જે લોકો નવાં નવાં સાધનોની લાલચમાં લપેટાઈને છાસવારે જુના સાધનોને છોડી દે છે તેઓ સાધનાની અઢલીબઢલીમાં જ અને લોગવિલાસમાં અંજલિ વર્ષોની સંયમ અને સાધનાની આરાધનાને છોડી દઈ-વીજળીના ચમકારા જેવા યા આંખના પલકારા જેવા ટુંકા છતાં કિંમતી જીવનધનને વેડફી નાખે છે, અને અનેક જન્મોમાં પણ સાધ્ય સુધી પહોંચતા હશે કે કેમ એ શંકા ભરેલું છે. સાધ્યને નિશાન બનાવીને જો આપણે ડગલાં ભરશું તો ઘેર અધિકારમાં પણ દિવ્ય અજવાળાં પડશે.

જેટલો પૂજ્યભાવ સાધ્ય પ્રત્યે હોય એટલો જ પૂજ્યભાવ સાધનામાં રાખવો, જે વ્યક્તિ સાધનાનો તિરસ્કાર કરે છે તેને સાધ્યની અર્થાત પરમાત્માની પ્રાપ્તિ ભવાંતરે પણ થતી નથી. હા, એટલું ખરું કે સાધનાન્ધ્રિ પસંદગી કરતી વખતે ખૂબ ચીવટ રાખવી જોઈએ, અને અનુભવી સદ્ગુરુઓની આજ્ઞાને માથે ચઢાવવી જોઈએ. તે પછી આધુપાણું ભેગા વિના, આંખો મીંચીને સાધના કરવા મંડી પડવું. એથી આગળ જીવન સાધનામય બની જાય. આપણા મન અને ઈન્દ્રિઓને સાધનાની સાથે એવાં ભેળવી દો, કે તે

પણ સાધનાનું સ્વરૂપ બની જાય.

એક વસ્તુ ખાસ યાદ રાખવા જેવી છે કે કેઇપણ વ્યક્તિ કેઇપણ રીતે કેઇપણ રસ્તેથી પ્રવાસે જાય છતાં તેને રસ્તામાં વાટખર્ચીની જેમ જરૂર પડે છે તેમ, પ્રભુ કે મોક્ષપ્રાપ્તિના માર્ગમાં સદ્ગુણો, સદ્વિચારો, સત્કર્મો, શ્રદ્ધા, સમર્પણ વિ. ગુણોની ખાસ જરૂર પડે છે. એક જ શબ્દમાં કહીએ તો દરેક સાધકે ગુરૂકૃપા રૂપ હૈવી સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવી જ પડે તે વિના સાધનાની સફળતા અસંભવિત જેવી તો જરૂરી કહી શકાય. મટે ગુરૂકૃપા મેળવવા પળેપળે સન્નગતા અને કાલજી રાખવી.

વારંવાર ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે આપણે બીજા કામો કરતી વખતે પરમાત્મારૂપ સાધ્યને ભૂતી તો નથી જતા ને ! પ્રમાદના પંખમાં પકડાઈતો નથી જતા ને ! સાધ્ય અને સાધના સાથે સુસંગત ન હોય એવા કેઇ કાર્ય તો નથી કરી રહ્યા ને ! આપણા જાત અને જીવાત્માને સાધનાના ઉચ્ચ આસનેથી ગળડાવી પાડવા, માટે હજારો પ્રલોભનો અને લાખો લાલચો આપણા માર્ગમાં આવીને ઊભી રહેશે અને આપણને લાલચમાં લપટાવીને તથા ડુપોની ભચકર ચાવાઝોડું દેખાડીને પથબ્રજ કરવાનો સર્વ શક્ય પ્રયત્ન કરવામાં આવશે, પણ તે વખતે આપણે સાવચેત બનીને હિમાલયની જેમ અડગ રહેવું જોઈએ એટલું જરૂર યાદ રાખવું કે પરમાત્મા હંમેશા આપણી સાથે જ છે ને આપણી સાધનામાં સહાયક બનવા માટે તેઓ હંમેશાં ખડે પગે ઉભા છે. સૂત્રની ભાષામાં કહીએ તો સતત સાવધાની એ જ સાધના છે.

દરેક પ્રકારના સાધકો માટે નીચે જણાવેલા મુદ્દા ખાસ નોંધી રાખવા જેવા છે. તેમાંથી સ્થિતિ—સજ્જેગ પ્રમાણે જેટલા અનુકૂળ જણાય તેટલાને ગ્રહણ કરવા જોઈએ.

સાધનાનાં અનેક વિધોમાંના કેટલાક આ પ્રમાણે છે.

આહારદોષ, અસ્વસ્થતા, આળસ, પ્રમાદ, પુરૂષાર્થહીનતા, અશ્રદ્ધા, કુતર્ક, અધૈર્ય, અનિશ્ચય, અશય, અસંયમ, અસહિષ્ણુતા, અપવિત્રતા, પ્રસિધ્ધિ, પૂજ્ય બનવાની ઇચ્છા, માનની કામના, ધુણા, દ્રવ્ય, નિર્ઘંયતા, દુરાચર્ય, અપજાતા, અતિગ્રહ, પરદોષદર્શન, પરનિંદા, — પરચર્યા. બહારની ટાપટીપ, વાહવિવાહ, શરીરના આરામની અભિલાષા, વિલાસિતા, બીજા પાસેથી સેવા લેવાની વૃત્તિ, લોકરંજનની રુચિ, કુસંગ, સાધનાની વિરૂધ્ધિ અથવા સાધના માર્ગથી અલિપ્ત કરનાર બીજા જરૂરી સારિત્યનો અભ્યાસ, માતા-પિતા અને ગુરૂજનોની અવગણના, શાસ્ત્ર અને સંતવચનોની ઉપેક્ષા, ભજનમાં ઢીલાશ, સર્વથા કર્મત્યાગ અથવા ભાંગે પડેાળો વેપાર બીજાના સાધન અને સાધ્ય તરફ ખેંચાણ, સાધનાનો ગર્વ, બહુચર્ચાનું ખડન, દુઃખમાં શોકગ્રસ્ત અને સુખમાં કુલાઈ જવું, કોઈ પણ ખાસ વ્યક્તિ, સ્થાન અને વસ્તુમાં મમતા, મોહ ગાયા, ઈંસ, બાદ્યાચારમાં ફસાઈ લક્યને ભૂલી જવું,

અનીતિની ક્રમાણીનું, ચોરીના પૈસાનું કે પારકા પરસેવાનું અન્ન ન ખાવું; ખાનપાન, પરિશ્રમ, વ્યાયામ અને નિયમ વગેરે વડે શરીરને નીરોગી રાખવું. કરવા જેવા સત્કાર્યોનો ત્યાગ અને ન કરવા જેવા દુષ્કૃત્યોનો સંગ્રહ ન કરવો. પ્રારબ્ધ (નસીબ) નો દોષ કાઢીને સત્કર્મ અને ભજનથી વિમુખ ન બનવું. પ્રભુ પર, પ્રભુની કૃપા પર, પ્રભુની શક્તિ ઉપર, આત્માના અનંત બળ ઉપર અને પોતાના પુરૂષાર્થ પર અતૂટ શ્રદ્ધા રાખવી; માથા મેળ વિનાનો વિવાહ ન કરવો. ધીરજ ગુનાવીને સંધનનો ત્યાગ ન કરવો. મનમાં વિશ્વાસ ધારણ કરવો કે સાધનાથી ઇચ્છિત શાશ્વતસુખ મળશે જ અથવા મેળવીને જ અંખીશ. મનના પ્રદેશમાં શંકા રૂપી ડાકિણીને પેસવા ન દો. આસન, પ્રાણાયામ આદિ દ્વારા શરીરનો સંયમ

કેળવવો સત્ય, મધુરવાણી દ્વારા વાણીનો સંયમ કેળવવો. મનનો વિષાદ, કુરતા, અચળતા અને અપવિત્રતા અને ક્રોધ વિગેરેની નકામી લમણા-ફેડાને દૂર હટાવી મનનો સંયમ કેળવવો.

જન્મઉત્સવ, લગ્નોત્સવ, મરણોત્સવ કે અન્ય સાંસારિક કામો પાછળ ગળા ઉપરાંત ખર્ચ ન કરવું અર્થાત સાદાઈથી ઉજવવા કપડાં-લત્ત માં વિવેક રાખી ફેશનેબલ ટીપટાપ પાછળ વ્યર્થખર્ચ ન કરવો. ભોજનમાં પણ બહુકિંમતી અને ચટાકેદાર પદાર્થની ઇચ્છા ન રાખવી. માંસ, દારૂ, ઈંડા, કુવ્યસનોનો સંપૂર્ણ ત્યાગ કરવો. અપવિત્ર અને ઐહી ચીજોને હાથ પણ ન અડાડવો. ચા, ભાંગ, બીડી, સિનેમા, તમાકુ, પ્રાઉનસુગર, વ્હીસકી, ચરસ ઇત્યાદિ કુવ્યસનોથી મુક્ત બની જીવનમાં નિર્વ્યસનની પાવત્ર હવા પ્રગટાવવી. જીવનની જરૂરિયાતોમાં બને તેટલો કાપ મૂકવો. જીવનની અતૃપ્ત જરૂરિયાતોને વધારનારો ખબનો ધીમે ધીમે ખાલી થતો જાય છે. પરિણામે એવી વ્યક્તિઓનાં ચિત્ત હંમેશા અચળ અને પાપથી ભરેલાં રહે છે, એવા અશાંત ચિત્તથી સાધના કઈ રીતે થઈ શકે ?

દેખાદેખી ન કરવાથી જ સાચી શાંતિ મળશે. સુખ દુઃખ, હાનિ-લાભ, માન અપમાન, ટાઢ-તડકો વગેરે દ્રંદ્રોને પ્રભુની અમૂલ્ય જીવન ઘડતર રૂપ બક્ષિસ સમજીને સહન કરવાં સુખ-સંપત્તિ મેળવી હર્ષોન્માદના કારણે જ કર્તવ્ય ભુલાઈ જાય છે. પ્રભુપ્રાપ્તિ અને મોક્ષપ્રાપ્તિ કરનાર સાધકને માટે પ્રસિધ્ધિ મળવાથી લોકોની અવરજવર વધશે, જગતનો સંગ લાગશે, સંગ્રહવૃત્તિ પ્રગટશે અને પરિણામે સાધનાની અમૂલ્ય મૂડી લુટાઈ જશે.

પોતાનું કલ્યાણ ઇચ્છનારે ઉપદેશ આપવાથી સો ગાઉ દૂર રહેવું હિતાવહ છે. જે પૂજ્ય બનવાનો પ્રયત્ન કરે છે તે પ્રભુપ્રાપ્તિનો સાધક મટી ભોગવિલાસનો ઉપસક બની જાય છે.

પ્રભુપ્રાપ્તિ માટે દાસ-ચાકર બનવું જોઈએ, નહીં કે માલિક કે પૂજ્ય.

આપણે પહેરવેશ ખૂબ સાદો રાખવો. અમુક પ્રકારના ખાસ કપડાં પહેરીને કે અમુક ખાસ પદ્ધતિથી ચાલીને બીજાને આકર્ષિત કરવાનો પ્રયત્ન ન કરવો. જેમ સામાન્ય માણસો રહે છે તેમ જ રહેવું. અસામાન્ય બનવાનો શોખ હોય તો હૈયાને અસામાન્ય બનાવીએ. હૈયું અસામાન્ય બન્યા પછી, આપણી રહેણી કરણી કે જીવન જીવવાની પદ્ધતિ સામાન્ય હોવા છતાં, તેમાં એક પ્રકારની વિલક્ષણતા જણાશે. અને એ વિલક્ષણતા જ બીજા જીવાત્માઓને પ્રેરણારૂપ દીવાદાંડી બની સાધના પથથી ગુમરાહ થયેલા સાધકોને માર્ગ ચિંધતી રહેશે.

માટે ધર્મની કે સંસારની પ્રત્યેક ક્રિયા એક માત્ર પ્રભુપ્રાપ્તિ અને અનુક્રમે મોક્ષપ્રાપ્તિના લક્ષ્યરૂપ હોવી જોઈએ. જેની સાધના દ્વારા પ્રત્યેક સાધક, આરાધક અને અનુમોદક સંસારના આવાગમનમાંથી જલ્દી મુક્ત થઈ પોતાના જેવા અનેક પથભૂદ્યા જીવન પથિકોનો તારક બને એજ શુભેચ્છા.

સાધના શુદ્ધ અને જૈનદર્શન અનુસાર હોવી જોઈએ. આજે સાધના અને સત્સંગના માર્ગો વિચિત્ર અને રહસ્યયુક્ત બનાવનારા પોતાના અદ્ય અનુભવ અને અન્ય સાહિત્યના આધારે સાધના અને સત્સંગના માર્ગને જૈનશાસ્ત્રો કે સર્વજ્ઞ ભગવંતો કથિત વાક્યો સાથે સ્નાનસ્પૃત કે ન હોય વગી સાધક પોતે જૈન હોય એ જાણી આશ્ચર્ય થયા બગર ન રહે. માટે પ્રત્યેક સાધક અથવા એ માર્ગમાં આગળ વધેલા પ્રત્યેક વ્યક્તિ એટલું ખાસ ખ્યાલ રાખે કે અનાદિકાળથી અને સર્વજ્ઞ ભગવંતો કથિત અને પ્રરૂપેલ જૈનધર્મ અને તેનાં સિદ્ધાંતોનું અવમૂલન કરી કદાપિ સાધના માર્ગ ન અપનાવે. આનાથી સાધક પોતે અજ્ઞાનતાના કારણે અથવા અન્ય દષ્ટિકોણના કારણે દુઃખશે અને પોતાના સહચારમાં આવતા અન્ય જ્ઞાનપિપાસુ આત્માઓને પણ દુઃખાડવાનું કામ કરશે. માટે આત્મલક્ષ અને મોક્ષલક્ષ ઉપરોક્ત સાધના કદાપિ કરવી નહીં. સાધનાનો માર્ગ જાણવા માટે યોગ્ય અને જ્ઞાની ગુરુભગવંતો પાસે વિના સંકોચે પહોંચી જવું હિતાવહ છે. ત્યાંથી જરૂર સાધના માર્ગની ફેડી મળશે અને સાથે ગુરૂકૃપા તેમજ ગુરૂમંત્ર પણ.

આપણે જ આપણા ચોકીદાર

૦ પેલા કરોડપતિનું કબરમાં દટાયેલું શબ કહી રહ્યું હતું કે મારી પાસે તો બધુંય હતું છતાં મને એકલાને અહીં કેણુ મૂકી ગયું? એના જવાબમાં કવિ કહે છે: તને તારા કોઈ દુશ્મનો અહીં મૂકી ગયા નથી; તારા ઘરના લોકો જ, તારા સ્વજનો જ તને અહીં મૂકી ગયા છે.

૦ મોતની સામે બહારનું કોઈ આવીને તમને રક્ષણ આપી શકવાનું નથી તમારા વિચારો જ તમને મોતના ભય સામે રક્ષણ આપી શકશે. અને મોત અંગે આવે ત્યારે એને પ્રેમથી સત્કારવા તત્પર રહી શકો એવી તાકાત તમને આપી શકશે.

દ્રાદશાર નયચક્ર ગ્રન્થના

પ્રકાશન-ઉદ્ઘાટન સમારોહ

પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી ભુવનવિજયજીના શિષ્ય આગમના જ્ઞાતા અને સંશોધનદક્ષ મુનિશ્રી જમ્બૂવિજયજીએ લગભગ ચાલિશેક વર્ષોની પરિશ્રમ કરીને સંશોધિત અને સંપાદિત કરેલી શ્રી મદ્લવાદી રચિત દ્રાદશાર નયચક્રની પૂ.શ્રી સિ હસૂરિજીની ન્યાયાગમાનુસારિણી ટીકા સહિત આવૃત્તિના ત્રીજા ભાગનું પ્રકાશન ઉદ્ઘાટન સં. ૨૦૪૪ના મહાસુદ દત્તને મંગળવાર તા. ૨૬/૧/૮૮ ના રોજ કરવામાં આવેલ છે. ભોગાનુભોગ પૂ. ભુવનવિજયજી મહારાજ સાહેબનો સ્વર્ગવાસ દિન પણ એજ છે, અને ભારતનો પ્રજાસત્તાક દિન પણ એજ છે.

આ સમારંભ પૂ. અરિહંતસૂરિજી, પૂ. શ્રી જમ્બૂવિજયજી તથા અન્ય વિદ્વાન મુનિમહારાજ સાહેબની નિશ્રામાં વિસાનીમા ધર્મશાળાના હોલમાં યોજાયો હતો.

આખો હોલ શ્રોતાઓથી ખીચોખીચ ભરાઈ ગયો હતો અને સર્વે શ્રોતાઓના મુખ પર આનંદ અને ઉલ્લાસ જણાતો હતો.

સમારંભની શરૂઆતમાં સરળ સ્વભાવી પૂજ્ય શ્રી જમ્બૂવિજયજીએ માંગલિક સંભળાવ્યું હતું. અને આખી સભા ભાવવિભોર બની ગઈ હતી.

આ સમારંભની ખાસ વિશિષ્ટતા એ છે કે મહાન મહિમાવંતા શ્રી શત્રુજયતીર્થનો સોળમો ઉદ્ધાર કરાવનાર શ્રી કર્મશાના તેરમી પેઢીએ થયેલ વશંજ શ્રેષ્ઠીવર્ચ શ્રી હિંમતસિંહજી આ સભામાં અતિથિવિશેષ તરીકે ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

સમૂહ ગુરુવદન બાદ શ્રી રાયચંદભાઈએ સંસ્થાનો ટૂંક પરિચય આપ્યો હતો. તે પછી સંસ્થાના મંત્રી શ્રી હિંમતભાઈ મોતીવાળાએ સહુનું સ્વાગત કર્યું હતું અને તે પછી મંત્રી શ્રી પ્રમોદભાઈએ સંદેશ વાચન કર્યું હતું.

ત્યાર બાદ શેઠ શ્રી બદવજીભાઈ એકર વાળાએ દીપક પ્રગટાવી દ્રાદશાર નયચક્રનું ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું ત્યારબાદ પ્રમુખ શ્રી હીરાભાઈએ દ્રાદશાર નયચક્રના પ્રકાશન અંગેનો અહેવાલ આપ્યો હતો.

તે પછી પૂ. શ્રી અરિહંતસૂરિજીએ જ્ઞાનનો મહિમા સમજાવી પૂ. જમ્બૂવિજયજીના સંશોધન કાર્યની પ્રશંસા કરી હતી.

તે પછી પૂ. શ્રી જમ્બૂવિજયજીએ પોતે કરેલા કાર્યની વિગતો આપી હતી અને તે કાર્યમાં પ્રેરણા અને આશીર્વાદ તથા સહકાર આપનાર પૂ. મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી તથા પૂ. ગુરુદેવ શ્રી ભુવનવિજયજીની કૃતજ્ઞતા પ્રગટ કરી. પોતાના કાર્યની સફળતા માટે તે બંને પૂજ્યશ્રીઓની આશીર્વાદ અને પ્રેરણા કારણભૂત છે તેમ જણાવી પુસ્તકના ત્રણ ભાગના ઉદ્ઘાટન અને તેમાં મળેલ સહકાર વગેરે માહિતી આપી હતી. શ્રી આત્માનંદ સભાએ જે આ કાર્ય કર્યું છે એવા બીજા આગમપ્રકાશનના આ કાર્ય ઉપાડી લેશે એવી આશા પ્રગટ કરી હતી.

તે પછી શ્રેષ્ઠીવર્ચ શ્રી હિંમતસિંહજીએ જે શબ્દો કહ્યા હતા અને આ ગ્રન્થ-પ્રકાશનની અનુમોદના કરી હતી.

ત્યારબાદ પૂ. શ્રી સોમચંદ્રવિજયજી, પૂ. શ્રી

ધુરંધરવિજયજી, વગેરે મુનિવર્યોએ પૂ જમ્બૂ-
વિજયજીના આ કાર્ય અને તેમણે લીધેલી
મહેનત પ્રત્યે પ્રશંસાભાવ વ્યક્ત કર્યો હતો
અને આવા કાર્ય સમાજે ઉપાડી લેવા જોઈએ.
એ હકીકત ઉપર જૈન સમાજનું ધ્યાન દોર્યું
હતું અને શ્રી આત્માનંદસભાએ કરેલા કાર્યની
પ્રશંસા કરી હતી.

અ.બાદ શ્રી હેમરત્નવિજયજીએ પોતાની
જોશીલી જખાનમાં દ્વાદશાર નયચક્ર તથા તેના
કર્તા શ્રી મદલવાદી વિષે પરિચય આપી આવા
ઉત્તમ કાર્ય કરનારાની સમાજને ખૂબ જરૂર
દર્શાવી શ્રાવક સમાજે અને સાધુ સમાજે આવા
કાર્યો ઉપાડી લેવા જોઈએ એમ કહીને સમા-
જમાં શ્રી જમ્બૂવિજયજી જેવા સંશોધન કાર્ય
કરનારનો જોટો નથી એમ જણાવી તેમનું કાર્ય
પૂ. શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્યજી અને પૂ. શ્રી ચશો-
વિજયજી મહારાજ જેવા વિદ્વંસ્યોના કાર્ય જેવી
ઉચ્ચ કોટીમાં મૂકી શકાય એવું કાર્ય છે એમ

જણાવી સમાજે કરવાના કાર્ય અંગે માર્ગ
દર્શન આપ્યું હતું.

આ સમયે અતિથિવિશેષ શ્રી હિંમતસિંહ-
જીનું, તથા ઉદ્ધાટક શ્રી જાદવજીભાઈ એંકર-
વાળાનું તથા દીક્ષાથી ભાઈશ્રી પ્રકાશભાઈનું
બહુમાન કરવામાં આવ્યું.

આ પ્રસંગે શ્રી આત્માનંદ સભા ભાવનગરના
કાર્યવાહકો શ્રી હીરાલાલ ખી. શાહ, શ્રી
રાયચંદભાઈ, શ્રી હિંમતભાઈ મોતીવાળા,
શ્રી કાન્તિભાઈ વાંકાણી, શ્રી પ્રમોદકાન્ત શાહ,
શ્રી કાન્તિલાલ દોશી, શ્રી જયંતીભાઈ સલોત,
શ્રી કાન્તિભાઈ સલોત, શ્રી પ્રતાપભાઈ મહેતા,
શ્રી ભોગીલાલ ખી. શાહ, શ્રી વસંતરાય શાહ
અને શ્રી અરવીંદભાઈ શાહ તથા અન્ય સભાસદો
ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

કાર્યક્રમનું સફળ સંચાલન શ્રી મનુભાઈ
શેઠે કરેલ.

સમાચાર

શ્રી મહર્ષિ દયાનંદ મહાવિદ્યાલયમાં માર્ચ-૧૯૮૭માં સ્થપાયેલ શ્રી ખાંતીલાલ લાલચંદ
શાહ જૈન રિસર્ચ સેન્ટર તરફથી પ્રથમ શિષ્યવૃત્તિ ગીતા જૈનને એનાયત કરવામાં આવી છે.

શોધ પ્રબંધનો વિષય છે 'જૈન પત્રકારિત્વનો ઇતિહાસ'

આ શોધ-પ્રબંધમાં વિશ્વભરનાં ખંધી જ ભાષાનાં જૈન પત્રો અને પત્રકારોનો સમાવેશ
કરવાનો હોઈ દરેક પત્રકાર બહેન-ભાઈઓને મોહિતી મોકલી આપવા નમ્ર વિનંતિ છે.

'શ્રેયસ'ના ઉપક્રમે પારિતોષક સમારંભ

શ્રી શ્રેયસ જૈન મિત્ર મંડળના ઉપક્રમે તા. ૩૧-૧-૮૮ ને રવિવારના રોજ પારિતોષિક
વિતરણ કરવાનો એક સમારંભ શહેર ટાઉન હોલમાં શ્રીયુત શ્રી અનોપચંદ માનચંદ શાહના
પ્રમુખસ્થાને અને શેઠશ્રી મનસુખલાલ નાનચંદ (કેન્ડ્રાક્ટર)ના અતિથિવિશેષ પદે યોજાઈ ગયો.

ધાર્મિક શિક્ષિકાએન અને ધાર્મિક શિક્ષણમાં ઉચ્ચ ગુણક મેળવનાર વિદ્યાર્થીઓઓનું
સન્માન શ્રીમતી દમયંતીએન મનુભાઈના વરદ્વસ્તે કરાવામાં આવેલ. ધાર્મિક પરીક્ષામાં ૧૦૦%
પરિણામ લાવનાર શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર પાઠશાળાને પણ ભેટ આપવામાં આવેલ.

સમારંભમાં પ્રમુખશ્રીએ 'શ્રેયસ'ની પ્રવૃત્તિને ધિરદાવતા અભિનંદન આપેલ, અતિથિવિશેષ
શ્રીએ વિદ્યાર્થીને અપાતા પ્રોત્સાહન માટે 'શ્રેયસ'ના કાર્યકરોને સહકારનું વચન આપેલ, જૈન
સમાજમાં પ્રથમ કક્ષાનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરતા આર્કીટેક કુ. કલ્પના કાંતિલાલ સલોતને રૂ. ૨૫૧ થી
સન્માન શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત પરિવારના સહકારથી કરવામાં આવેલ.

સમારંભનું સંચાલન શ્રી નગીનભાઈ કામદારે કરેલ.

Atmarand Prakash

Regd. No. G. BV. 31

પાર્શ્વનાથ વિદ્યાશ્રમ શોધ સંસ્થાન (વારાણસી) સ્વર્ણજયન્તી અને

પ્રથમ પ્રાકૃત એવં જૈન વિદ્યાપરિષદ

તા. ૨-૫ (જન્યુ-૮૮) અહેવાલ

— અરુણ જોષી

પાર્શ્વનાથ વિદ્યાશ્રમના નૈસર્ગિક વાતાવરણમાં સ્વર્ણ જયન્તી તથા પ્રથમ પ્રાકૃત અને જૈન વિદ્યાની પરિષદ જન્યુ.ની બીજી તારીખથી પાંચમી તારીખ સુધીમાં યોજાયેલ. ભારતભરમાંથી લગભગ સો જેટલા વિદ્વાનોએ આ પરિષદમાં હાજર રહી નિમંત્ર વાચન કરેલ. પરિષદનું ઉદ્ઘાટન તા. ૨-૧ ૮૮ના રોજ મંત્રીશ્રી શીલા દિક્ષિત દ્વારા કરવામાં આવેલ.

સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખ શ્રી દીપચંદ ગડી હતા.

સ્વાગત સમિતિના મંત્રીશ્રી ભૂપેન્દ્રનાથ જૈન તેમજ વિદ્યાશ્રમના નિર્દેશક શ્રી પ્રા. સાગર-મલજી જૈન હતા. વિભાગીય પ્રમુખો તરીકે શ્રી દલસુખભાઈ માલવણીયા, શ્રી ભંવરલાલ નાહટા, પ્રા. ડી. એન. ભાર્ગવ, શ્રી યુ. પી. શાહ, શ્રી વિલાસ સંઘવી, તેમજ શ્રી કે. ટી. બાજપાઈ હતા.

મુખ્ય અતિથિ તરીકે પ્રા. સચ્ચિદાનંદ મૂર્તિ (ઉપાધ્યક્ષ : વિશ્વવિદ્યાલય અનુદાન આયોગ) હતા. આ પરિષદમાં નીચેના વિદ્વાનોના નિમંત્રો વંચાયા હતા.

ડૉ. કે. આર. ચંદ્ર, શ્રી કનુભાઈ શેઠ, શ્રી અરુણ જોષી, ડૉ. રીતા બિશ્નોઈ, શ્રી પ્રેમચંદ રાવકા, ડૉ. ઉમેશચંદ્ર સિંહ, ડૉ. કુલચંદ જૈન, ડૉ. હરીન્દ્રભૂપણ જૈન, શ્રી રજનકુમાર, વી. બી. જગગ, ડૉ. સુધા જૈન, આર. કે. રાઈ, એમ. સી. શાહ, છતેન્દ્ર શાહ, મધુ અશ્વવાલ, સુભાષ ઠોઠાણી વગેરે.

સ્વર્ણજયન્તી પ્રસંગે સંસ્થાના હાલના નિર્દેશક શ્રી સાગરમલજી જૈન તથા માજી નિર્દેશક શ્રી દલસુખભાઈ માલવણીયા વગેરેનું સન્માન કરવામાં આવેલ, તથા પરિષદમાં હાજરી આપવા આવેલ દરેક ઉદ્દીગેઈટને ભગવાન પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ સાથેનું સ્મૃતિચિન્હ આપવામાં આવેલ.

હવે પછીનું બીજી કોન્ફરન્સનું સ્થળ લાડનું નક્કી થયેલ.

ભોજન અને ઉતારાની સગવડ ઓછા પ્રકારની હતી.

તંત્રી : શ્રી કાર્નતલાલ જે. દે.શી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.